

220/2004. (VII. 21.) Korm. rendelet

a felszíni vizek minősége védelmének szabályairól

A Kormány a környezet védelmének általános szabályairól szóló 1995. évi LIII. törvény (a továbbiakban: Kvt.) 36. §-ában, a 110. § (7) bekezdés f) pontjában, valamint a vízgazdálkodásról szóló 1995. évi LVII. törvény (a továbbiakban: Vgtv.) 14. § (6) bekezdésében kapott felhatalmazás alapján a következőket rendeli el:

I. ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

A rendelet célja és hatálya

1. § A rendelet célja a felszíni vizek minőségének megóvása, fenntartása és javítása, a vízi és vízközei, továbbá a felszíni víztől közvetlenül függő szárazföldi élőhelyek és élő szervezetek fennmaradásához szükséges feltételek biztosítása, a vízhasználatok biztonsága, az emberi egészség és a környezeti állapot megőrzése érdekében a szennyezések megelőzése és csökkentése.

2. § A rendelet hatálya kiterjed:

- a) a természetes és jogi személyre, valamint jogi személyiséggel nem rendelkező szervezetre, ha
- aa) a felszíni vizekkel kapcsolatban jogokkal rendelkezik, illetőleg kötelezettségek terhelik,
- ab) létesítménye vagy terméke, illetőleg tevékenysége vízszennyezést okoz, illetve okozhat,
- ac) a külön jogszabály szerinti csapadékvíz- és szennyvízelvezető műbe, valamint a szennyvíztisztító telep nélküli közüzemi szolgáltatást biztosító szennyvízelvezető, -gyűjtő rendszerbe (a továbbiakban együtt: közcsatornába) szennyvizet bocsát,
- ad) zárt gyűjtőben gyűjtött szennyvizet - kivéve a kizárólag háztartási szennyvíz eredetű települési folyékony hulladékot - közcsatornába, továbbá közös üzemi szennyvíz-, illetve csapadékvíz hálózatba szennyvizet bocsát;
- b) a felszíni vizekre, a csapadékvíz, szennyvíz elvezetését, tisztítását szolgáló víziközművekre, a nem közüzemű közös üzemi (ipari) csatornára, szennyvíztisztítóra, azok terhelésére és szennyezésére.

Értelmező rendelkezések

3. § E rendelet alkalmazásában:

- 1. *felszíni víz*: a föld felszínén lévő állóvíz (így különösen: tó, bányató, mocsár, tározó), vízfolyás (így például: folyam, folyó, patak, ér, csatornák, időszakos vízfolyás, vízmosás) vize;
- 2. *a felszíni víz állapota*: olyan általánosan jellemző állapot, amelyet a felszíni víztest ökológiai és kémiai állapota közül a kevésbé jó határoz meg;
- 3. *a felszíni víz jó állapota*: olyan jellemző állapot, amelyben a külön jogszabályok szerinti ökológiai és kémiai állapot jó minősítésű;
- 4. *a felszíni víz jó kémiai állapota*: a felszíni víztestre meghatározott környezeti célkitűzések elérésének lehetőségét biztosító kémiai állapot, amely azzal jellemezhető, hogy a felszíni vízben található szennyező anyagok koncentrációja nem haladja meg a környezetminőségi határértékek által meghatározott koncentráció szintjét;
- 5. *környezeti célkitűzés*: a felszíni víz adott időpontig elérni kívánt ökológiai és kémiai állapota, melynek jellemzőit a vonatkozatható referencia feltételek és külön jogszabályok határozzák meg;
- 6. *befogadó*: a felszíni víz, valamint annak medre;
- 7. *befogadó terhelhetősége*: előzetes vízszennyezésségi vizsgálatok és a vonatkozó vízszennyezésségi határérték alapján az illetékes környezetvédelmi, természetvédelmi és vízügyi felügyelőség (a továbbiakban: felügyelőség) által megállapított olyan mértékű, még megengedhető terhelés, amely mellett még biztosítható a környezeti célkitűzés elérése;
- 8. *vízszennyezettség*: a felszíni vízben a vízszennyező anyaggal történő terhelés (vízterhelés) hatására kialakult vízszennyező anyag koncentráció;

9. *környezetminőségi határérték*: a felszíni víztest adott szennyező anyagának külön jogszabályokban meghatározott megengedhető legnagyobb koncentrációja, illetve mennyisége (a továbbiakban: vízszennyezettségi határérték);

10. *mértékadó vízszennyezettség*: a vizsgált vízszennyező forrás környezetében kialakult, más vízszennyező források által okozott, meghatározott időtartamra vonatkoztatott jellemző vízszennyezettség, amelyhez a vizsgált vízszennyező forrás kibocsátásának hatása hozzáadódik;

11. *vízszennyező forrás*: az a tevékenység, létesítmény, építmény, illetőleg berendezés, amelyből vagy amelyről vízszennyező anyag kerül pontszerű források esetében szennyvízelvezető (illetve csapadékvíz elvezető) vízállású csatornán keresztül, nem pontszerű (diffúz) szennyezőforrások esetében más környezeti elemek közvetítésével a felszíni vizekbe;

12. *vízszennyező anyag*: a vizek természetes minőségét hátrányosan befolyásoló olyan anyag vagy hőenergia, amely az emberi tevékenység eredményeként közvetlen, illetőleg közvetett bevezetéssel kerül a befogadóba, és amely káros, illetve káros lehet az emberi egészségre, az élővilágra vagy a környezet más elemeire, illetőleg károsítja, illetve károsíthatja az anyagi javakat;

13. *veszélyes anyagok*: az olyan anyagok vagy az anyagoknak olyan csoportjai, amelyek toxikusak, perzisztensek és képesek a bio-akkumulációra, továbbá az olyan anyagok, illetőleg az anyagok olyan csoportjai, amelyek az előbbiekkal egyenértékű problémákat okoznak;

14. *I. és II. listába tartozó anyagok*: e rendelet 1. számú mellékletének B) pontjában meghatározott anyagok, illetve anyagcsoportok;

15. *elsőbbségi anyagok, anyagcsoportok*: e rendelet 1. számú mellékletének E) pontjában meghatározott anyagok, anyagcsoportok, melyek jelentős kockázatot jelentenek a vízikörnyezetre, illetve azon keresztül az egyéb védett értékekre, környezeti elemekre;

16. *elsőbbségi veszélyes anyagok, anyagcsoportok*: e rendelet 1. számú mellékletének E) pontjában külön jelzett anyagok, anyagcsoportok;

17. *vízterhelés*: vízszennyező anyag felszíni vízbe bocsátása;

18. *vízszennyező anyag kibocsátása (a továbbiakban: kibocsátás)*: vízszennyező anyag, hőenergia közvetlenül vagy közvetetten felszíni vízbe juttatása;

19. *kibocsátó*: az a természetes vagy jogi személy, illetve jogi személyiséggel nem rendelkező szervezet, aki tevékenysége során szennyvizet (használt vizet) közvetlenül vagy közvetve befogadóba vezet;

20. *szennyvíz*: a termelési, szolgáltatási, fogyasztási tevékenység során használt, a használat - illetve az üzemi területen összegyűlő csapadékvizek esetében bemosódás vagy keveredés - következtében fizikai, kémiai vagy biológiai minőségében megváltozott, vízszennyező anyagot tartalmazó víz;

21. *a felszíni vízbe való közvetlen bevezetés (a továbbiakban: közvetlen bevezetés)*: a kibocsátott szennyvíz (használt víz) további tisztítás nélküli befogadóba vezetése;

22. *a felszíni vízbe való közvetett bevezetés (a továbbiakban: közvetett bevezetés)*: a telephelyről kibocsátott szennyvíz (használt víz) közcsatornán vagy egyéb csatornán (a továbbiakban: közös üzemi csatornán) való elvezetése, illetve a külön jogszabály szerinti háztartási szennyvíznek nem minősülő szippantott szennyvíz közcsatornába vagy közös üzemi (ipari) csatornába bocsátása és további tisztítás után történő befogadóba vezetése;

23. *vízszennyezés*: vízszennyező anyagnak az engedélyezett kibocsátási határértékét meghaladó mértékű, közvetlen vagy közvetett befogadóba vezetése;

24. *rendkívüli szennyezés*: üzemszerű működésen kívülálló okból (műszaki meghibásodás, gondatlan kezelés, baleset) bekövetkező vízszennyezés, illetve a közcsatorna károsító szennyezése, továbbá, ha a felszíni víz, közcsatorna szennyezése nem szennyvízzel történt;

25. *hígítás*: ha a kibocsátás az engedélyezett (üzemnapra, illetve egyéves időszakra vonatkozó) szennyvízmennyiséget indokolatlanul túllépi, továbbá ha a kibocsátó a szennyvíz-mintavétel ideje alatt friss vizet kever a szennyvízhez a mintavételi pont előtt, a kibocsátási határérték teljesítése érdekében;

26. *vízszennyező anyag kibocsátási határértéke (a továbbiakban: kibocsátási határérték)*: külön jogszabályban meghatározott keretek között, hatósági határozatban előírt - közvetlen vagy közvetett úton - a felszíni vízbe, illetve közcsatornába, közös üzemi csatornába vezethető szennyező anyag mértéke. Az adott szennyező anyagra vonatkozó határérték megadható koncentrációban, tömegáramban, előállított termékegységre, felhasznált anyagmennyiségre, gyártási kapacitásra vonatkozó fajlagos mennyiségben, illetve százalékos csökkentési határfokban;

27. *kombinált módszer*: a kibocsátásra és a szennyvizek befogadóba vezetésére külön jogszabály szerinti kibocsátási határértékek, valamint az elérhető legjobb technika, illetve nem pontszerű (diffúz) szennyezések esetén a legjobb környezeti gyakorlat komplex - kombinált - alkalmazása egy adott kibocsátás szabályozása során;

28. *küszöbérték*: jogszabályban, jogszabályi keretek között hatósági határozatban meghatározott kibocsátási határérték, mely a közcsatornába vezethető szennyező anyag minőségét és megengedett mértékét határozza meg;

29. *közcsatorna*: a külön jogszabály szerinti szennyvízelvezető mű, valamint a települési szennyvíztisztító telep vagy szennyvíztisztító telep nélküli közüzemi szolgáltatást biztosító szennyvízelvezető, -gyűjtő rendszer;
30. *közcsatornába bocsátó*: az a kibocsátó, aki közcsatornába szennyvizet, csapadékvizet bocsát;
31. *közcsatorna, szennyvíztisztító telep károsító szennyezése*: vízszennyező anyagnak a küszöbértékét meghaladó mértékű közcsatornába vezetése;
32. *szolgáltató*: a víziközmű üzemeltetésével szennyvízelvezetést vagy szennyvíztisztítást, illetőleg mindkettőt közszolgáltatásként végző természetes vagy jogi személy, illetve jogi személyiséggel nem rendelkező szervezet;
33. *közös üzemi csatorna*: az a nem közüzemű szennyvíz elvezetését szolgáló vízálléshálózat, amelyet több kibocsátó közösen használ a különböző eredetű, döntően technológiai szennyvizek közös üzemi szennyvíztisztító telepre, illetve befogadóba vezetésére;
34. *közös üzemi szennyvíztisztító*: az a nem közüzemű létesítmény, amelyet több kibocsátó közösen használ a különböző eredetű, döntően technológiai szennyvizek tisztítására;
35. *közös üzemi csatornát, szennyvíztisztítót üzemeltető*: több kibocsátó által közösen használt, nem közüzemi szennyvízelvezető, szennyvíztisztító létesítményt üzemeltető természetes vagy jogi személy, illetve jogi személyiséggel nem rendelkező szervezet;
36. *új létesítmény, új tevékenység (a továbbiakban együtt: új létesítmény)*: az az építmény, létesítmény, berendezés, tevékenység, amelynek létesítését, megvalósítását 2003. január 1-jét követően engedélyezték (létesítési vagy építési engedély);
37. *meglévő létesítmény, meglévő tevékenység (a továbbiakban együtt: meglévő létesítmény)*: 2003. január 1. előtt kiadott vízjogi létesítési vagy építési, illetve fennmaradási engedély alapján engedélyezett létesítmény;
38. *használt víz*: a termelési, szolgáltatási, fogyasztási tevékenység során használt, a használat következtében csak fizikai tulajdonságaiban megváltozott víz;
39. *felszíni vízben okozott károsodás*: a felszíni víz ökológiai, kémiai, illetve mennyiségi állapotában, illetve ökológiai potenciáljában közvetlenül vagy közvetve bekövetkező, mérhető, jelentős és kedvezőtlen változás, illetve a felszíni víz által nyújtott szolgáltatás közvetlen vagy közvetett mérhető jelentős romlása;
40. *regeneráció*: az a folyamat, illetve tevékenység - ideértve a természetes regenerálódást is -, amelynek eredményeképpen a károsodott állapot megszűnik, a károsodott felszíni víz, illetve az általa nyújtott, károsodott szolgáltatás visszaáll az eredeti állapotba;
41. *kármentesítés*: olyan helyreállítási intézkedés, amely a felszíni víz károsodásának enyhítésére, az eredeti állapot vagy ahhoz közeli állapot helyreállítására, valamint a felszíni víz által nyújtott szolgáltatás helyreállítására vagy azzal egyenértékű szolgáltatás biztosítására irányul, így különösen olyan műszaki, gazdasági és igazgatási tevékenység, amely a veszélyeztetett, szennyezett, károsodott felszíni víz megismerése, illetőleg a szennyezettség, károsodás és a kockázat mértékének csökkentése, megszüntetése, továbbá monitorozása érdekében szükséges;
42. *diffúz források*: nem pontszerű források, illetve sok kisebb vagy elszórt forrás, amelyekből a szennyező anyagok a vízbe kerülhetnek kibocsátásra, amelyek a felszíni vizekre gyakorolt együttes hatása jelentős lehet, és amelyek esetében nem praktikus a jelentések begyűjtése egyedileg minden forrásból.

A felszíni vizek minőségének védelmére vonatkozó általános szabályok

4. § (1) A felszíni víztest jó állapotának eléréséhez és fenntartásához, illetve az erősen módosított víztestek jó ökológiai potenciáljának eléréséhez a vízhasználó (ideértve a kibocsátót) köteles - az e rendelet és a Kvt. vonatkozó előírásainak betartásával - hozzájárulni.

(2) Amennyiben nem pontszerű (diffúz) szennyezések miatt kibocsátási határérték megállapítására nincs mód, ott a legjobb környezeti gyakorlaton alapuló műszaki intézkedések alkalmazásával kell a vízszennyezést megelőzni, hogy a környezeti terhelés a legkisebb mértékűre csökkenjen.

5. § (1) Tilos a felszíni vizekbe, illetve azok medrébe bármilyen halmazállapotú, vízszennyezést okozó anyagot juttatni, az engedélyezett vízálléshálózatban bevezetett

a) határértéknek megfelelő,

b) határérték alatti

e rendelet alapján engedélyezett kibocsátások kivételével.

(2) Használt, illetve szennyvizet közvetlenül vagy közvetve felszíni vízbe kibocsátó létesítmény létesítéséhez, bővítéséhez, illetve a külön jogszabályban meghatározott jelentős változással járó fejlesztéséhez, valamint a működésének megkezdéséhez és működtetéséhez, a létesítményt engedélyező hatóságok engedélye szükséges.

6. § (1) Külön jogszabály előírásai szerint meg kell határozni a felszíni víztestek elhelyezkedését, a víztest-csoportok kialakítását és a hozzájuk tartozó, a jó kémiai és a jó ökológiai állapotot jellemező referenciaértékeket.

(2) A felszíni víztestek vízminőségi elemeire vonatkozó referencia feltételek megállapításáról, az állapotértékelés végrehajtásáról, valamint a monitoring programok tervezéséről és működtetéséről külön jogszabály rendelkezik.

7. § A környezeti célkitűzéseket az országos és regionális környezetvédelmi, illetve társadalmi, gazdasági programok, tervek, a területfejlesztési, terület- és településrendezési tervek, és helyi építési szabályzatok kidolgozása során, valamint az önkormányzatok környezetvédelmi programjaiban, a gazdálkodó szervezetek terveiben és a műszaki tervezésben - a külön jogszabályban foglaltak szerint - érvényesíteni kell.

8. § (1) A felszíni víztestek jó állapotának elérése és fenntartása környezeti célkitűzés megvalósításához kiegészítő intézkedésként, az e rendelet 1. számú melléklet *B*) pontjában meghatározott I. lista szerinti anyagok kibocsátásának fokozatos kiküszöbölésére és a II. lista szerinti anyagok kibocsátásának csökkentésére, az országos szennyezéscsökkentési intézkedési terv alapján a felügyelőség szennyezéscsökkentési intézkedési tervet dolgoz ki.

(2) A szennyezéscsökkentési intézkedési tervet az illetékes természetvédelmi, közegészségügyi és talajvédelmi hatóságok véleményét, valamint az önkormányzatok és az érintett jelentősebb vízhasználók (ideértve a kibocsátókat is) álláspontját figyelembe véve kell kidolgozni.

A kibocsátó általános kötelezettségei

9. § (1) A kibocsátó köteles a keletkezett szenny- vagy használt vizet az engedélyben előírt kibocsátási határértékre megtisztítani vagy megtisztíttatni.

(2) A vízhasználatokat és a vizek védelmét szolgáló beavatkozásokat úgy kell végezni, hogy

- a)* a vízszennyezést megelőzzék, vagy a környezet terhelését a lehető legkisebb mértékűre csökkentsék;
- b)* takarékos vízhasználatot és hatékony energiafelhasználást valósítsanak meg.

(3) A vízszennyező anyagok tekintetében megállapított kibocsátási határértékeket és környezeti célkitűzéseket a tevékenység vagy létesítmény tervezésénél figyelembe kell venni, a megvalósításánál és működtetésénél meg kell tartani.

10. § (1) Új létesítmények tervezésénél és megvalósításánál, valamint működtetésénél az elérhető legjobb technikának megfelelő kibocsátási színvonalat eredményező módszereket, eljárásokat, termelő, illetőleg szennyvíztisztító berendezéseket kell alkalmazni.

(2) Tilos vízterhelést okozó új létesítményt telepíteni, ha a 42. § (1) bekezdés szerinti előírások nem teljesíthetők, továbbá - a 26. § (4)-(5) bekezdésben foglalt kivételekkel - ha a befogadó mértékadó vízszennyezettsége már meghaladja vagy a tervezett létesítmény szennyezőanyag-kibocsátásának hatására várhatóan meghaladhatja a vízszennyezettségi határértéket.

11. § (1) Aki a vízhasználata során, a kibocsátási határértéket valamely szennyező anyag tekintetében meghaladó szennyezettségű vizet vesz ki a felszíni vízből, és a tevékenysége során keletkező szennyvizet ugyanabba a befogadóba bocsátja, kizárólag az általa okozott többlétszennyezésért felel.

(2) A kibocsátó üzemszerű működésén kívülálló okból bekövetkező, rendkívüli szennyezés esetében a kibocsátó

a) haladéktalanul köteles arról a felügyelőség részére bejelentést tenni az addig tett intézkedések egyidejű közlésével

aa) közvetlen bevezetés esetén a környezetvédelmi és vízügyi igazgatóságnak, végpontján szennyvíztisztító telepet nem tartalmazó közös szennyvízelvezetés esetén a szolgáltatónak vagy a közös üzemi csatornát üzemeltetőnek is,

ab) közvetett bevezetés esetén a szolgáltatónak vagy a közös üzemi tisztítót üzemeltetőnek is;

b) azonnali beavatkozást igénylő esetben a külön jogszabályban foglaltaknak megfelelően a kárelhárítást azonnal köteles megkezdeni.

A szennyvizek kibocsátására vonatkozó általános szabályok

12. § (1) Az 1. számú melléklet *B*) pontjában meghatározott, I. lista szerinti vízszennyező anyagok és az *E*) pontban megjelölt elsőségi veszélyes anyagok felszíni vízbe való kibocsátását a kibocsátó technológiák fejlődésével párhuzamosan a 8. § (1) bekezdésében előírtakra is figyelemmel fokozatosan meg kell szüntetni. A kibocsátás megszüntetéséig a kibocsátás a külön jogszabályban meghatározott, illetőleg a felügyelőség által előírt határértékek és határidők megtartásával végezhető.

(2) Az 1. számú melléklet C) pontjában meghatározott anyagok kibocsátása, valamint D) pontjában meghatározott anyagok kibocsátása az ott felsorolt technológiákból tilos.

(3) Közcsatornába szennyvíz (használt víz) csak a külön jogszabály szerint, valamint e rendelet előírásainak betartásával bocsátható.

(4) Zárt gyűjtőben gyűjtött szennyvizet (használt vizet) közcsatornába vezetni - a kizárólag házi szennyvizek kivételével - csak akkor lehet, ha a szennyvizet megfelelően kialakított és az adott technológiára előírt technológiai határérték, illetőleg küszöbérték alapján méretezett szennyvíz előkezelőn való előtisztítást követően vezették a gyűjtőbe. Előtisztítás hiányában technológiából származó szennyvizet (használt vizet) települési folyékony hulladékként kizárólag települési folyékony hulladék leürítő helyen és előzetes minőségvizsgálat ismeretében, a szolgáltató által adott a tisztításra vonatkozó vállalozási nyilatkozat alapján szabad leüríteni. Kommunális és technológiai szennyvizek egyazon fordulóban nem szippanthatók, a jármű tartályában való keveredésük nem engedhető meg.

(5) Közcsatornába - a háztartások, továbbá a napi száz adagnál kisebb kapacitású vendéglátó-ipari egységek kibocsátásait, valamint a felügyelőség által jóváhagyott előkezelést követően külön engedélyezett eseteket kivéve - tilos bármilyen hulladékot, így élelmiszer-hulladékot bocsátani, kiemelt figyelemmel a gépi eszközök és őrök által előállított, házi és közüzemi konyhákból, éttermekből, feldolgozóüzemekből származó szilárd vagy folyékony hulladékokra.

(6) Elválasztott rendszerű (nyílt vagy zárt szelvényű) települési csapadékvíz-elvezető csatornába szennyvizet vezetni tilos az üzemi területen összegyűjtött, megfelelően tisztított csapadékvizek kivételével.

13. § A szennyvizet kibocsátó létesítmények üzemeltetése során a környezet védelme szempontjából az elérhető legjobb technikát kell alkalmazni. Ennek meghatározásánál figyelembe kell venni

a) a tevékenység folytatásához szükséges veszélyes anyagok mennyiségének csökkentését, fokozatos kiküszöbölését;

b) a tevékenységhez szükséges víz takarékos, a nyers- és segédanyagok, valamint az energia hatékony felhasználását;

c) a környezet szennyezésének megelőzését, a káros hatások, illetve ezek kockázatának csökkentését;

d) a balesetek megelőzését és a bekövetkezett balesetek környezeti következményeinek csökkentését;

e) a tevékenység felhagyása esetén, az esetleges további szennyezések, károsodások kockázatának elkerüléséhez és a működési terület környezetvédelmi szempontból megfelelő állapotának visszaállításához szükséges, megkövetelt intézkedéseket.

14. § (1) A szennyvízkibocsátással járó létesítmények működtetése során:

a) olyan anyag-, víz- és energiateljesítményt kell folytatni, amely nem okozza a kibocsátási határértékek túllépését és megfelel az egyéb környezetvédelmi előírásoknak;

b) a szennyvíztisztító és a szennyvízkezelő berendezések szakszerű üzemeltetéséről folyamatosan, karbantartásokról rendszeresen gondoskodni kell;

c) a technológiai előírások megtartásával, az üzemzavarok megelőzésével, illetőleg elhárításával a vízszennyezést meg kell akadályozni.

(2) Az engedélyben előírt kibocsátási határértéket hígítás útján teljesíteni a befogadó vagy közcsatorna védelmében jogszabálynak, illetőleg hatósági intézkedésnek megfelelően lehet.

(3) Az engedélyben megállapított követelmény nem teljesíthető olyan eljárás alkalmazásával, amely más környezeti elem szennyezésével jár.

(4) A kibocsátási határértéket - a kibocsátás utáni hígulást figyelmen kívül hagyva a vízszennyező anyag koncentrációjának meghatározása során - az engedélyben rögzített, illetve arra a pontra kell alkalmazni, ahol a kibocsátott szennyező anyag elhagyja a vízszennyező forrást. Közvetett bevezetés esetén a szennyvíztisztító telep tisztítóképesége is figyelembe vehető az érintett vízszennyező források kibocsátási határértékeinek meghatározásakor.

(5) Amennyiben a kibocsátott szennyvíz veszélyezteti vagy korlátozza a felszíni vízből kivett víz használatát, vagy károsan szennyezi a közcsatornát, illetőleg veszélyezteti a szennyvíztisztító működését, illetve tisztítási hatékonyságát, a felügyelőség - a települési szennyvíztisztító telepek, a közszolgáltatást végző, létfenntartási, közegészségügyi, közoktatási és tűz- és katasztrófavédelmi feladatokat ellátó intézmények kivételével - a kibocsátót a veszélyeztetés vagy károsodás mértékétől függően határozatlan kötelezi a szennyvízkibocsátás korlátozására vagy leállítására.

(6) A 27. § (2) bekezdésében meghatározott kibocsátók a szennyvízkibocsátásuk mennyiségi és minőségi adatait - külön jogszabályban meghatározottak szerint - rendszeresen mérni (önellenőrzés), és nyilvántartani kötelesek.

II. RÉSZLETES RENDELKEZÉSEK

Kibocsátási határértékek

15. § (1) Az adott technológiára vonatkozó kibocsátási határértékeket (a továbbiakban: technológiai határérték) az elérhető legjobb technika alkalmazásából és a kapcsolódó szennyvíztisztítási tevékenységből származó szennyezőanyag-kibocsátás értékeinek alapulvételével kell meghatározni.

(2) A technológiai határértékeket és alkalmazásuk szabályait külön jogszabály határozza meg.

16. § A közvetlen bevezetésre vonatkozó területi határértékeket (a továbbiakban: területi határérték) a vízminőség-védelmi területi kategóriák alapján külön jogszabály határozza meg. A területi határérték akkor alkalmazható, ha az adott kibocsátás adott szennyező anyagára a 15. § szerinti határérték nem állapítható meg.

17. § A közcatornába bocsátható szennyvíz szennyezőanyag-tartalmának mértékét (a továbbiakban: küszöbérték) külön jogszabály határozza meg. Egy adott szennyező anyag közcatornába bocsátásának engedélyezésekor a küszöbérték megállapítása során e rendelet 21. §-ának rendelkezései szerint kell eljárni.

A kibocsátási határértékek megállapítása közvetlen bevezetés esetén

18. § (1) A kibocsátási határértéket a kibocsátó számára a felügyelőség - a (2)-(4) bekezdésben, a 12-17. §-ban, a 19-22. §-ban foglaltak figyelembevételével - a 25. § (1) bekezdés szerinti engedélyben állapítja meg.

(2) A felügyelőség a kibocsátási határértéket a technológiai határérték és a területi határérték alapján határozza meg a következők szerint:

a) ha a tevékenységre van technológiai kibocsátási határérték, akkor kibocsátási határértéknek azt kell előírni;

b) ha a tevékenységre vagy a kibocsátásra jellemző szennyező anyagok közül egy adott szennyező anyagra nincs technológiai határérték, akkor a vonatkozó területi határértéket kell előírni kibocsátási határértéknek.

(3) A 38. § (1) bekezdés szerinti türelmi idő alatt olyan közcatornából való közvetlen bevezetés esetében, ahol a szennyvízlevezető mű gyűjtőrendszeréhez nem kapcsolódik szennyvíztisztító, a kibocsátási határértéket a 22. § (2) bekezdés szerint kell a szolgáltató kibocsátására vonatkozóan megállapítani.

(4)

19. § (1) A felügyelőség a kibocsátó kérelmére, illetve hivatalból a vízvédelmet és a kibocsátó türelmi időre való teljesítőképességét figyelembe véve a 18. §-ban meghatározottnál szigorúbb vagy - a külön jogszabályban meghatározott ipari tevékenységből, eljárásból származó kibocsátások kivételével - enyhébb egyedi határértéket állapíthat meg. Az egyedi határérték megállapításánál figyelembe kell venni a kémiai és ökológiai (jó) állapot megőrzésének, szükség szerinti javításának szempontjait, az érintett anyag toxicitását, biológiai bonthatóságát, élő szervezetben való felhalmozódás képességét, illetve a türelmi idő lejártára figyelemmel történő határidő kitűzésével a kibocsátó által elérhető kibocsátási szintet. A felügyelőség által megállapított egyedi kibocsátási határérték a külön jogszabályban előírt, egy adott szennyezőanyagra vonatkozó legkisebb határértéknél nem lehet kisebb, illetve legnagyobb határértéknél nem lehet nagyobb.

(2) Amennyiben egy adott szennyező anyagra jogszabály nem határoz meg sem technológiai határértéket, sem területi határértéket, a felügyelőség egyedi kibocsátási határértéket állapíthat meg a befogadó terhelhetőségének függvényében.

(3) A felügyelőség annak a kibocsátónak, aki engedéllyel olyan felszín alatti vizet használ, amely valamely szennyezőanyag-tartalom tekintetében meghaladja a külön jogszabályban előírt kibocsátási határértéket, a területi kibocsátási vagy technológiai határértéknél enyhébb vagy szigorúbb kibocsátási határértéket állapíthat meg, a befogadó terhelhetőségére figyelemmel.

(4) A külön jogszabály szerint kijelölt felszíni víztestre vonatkozó környezeti célkitűzés elérése érdekében - amennyiben szükségszerű - a felügyelőség egy adott szennyezőanyag-kibocsátásra egyedi határértéket állapíthat meg.

(5) A kibocsátó külön kérelmére a felügyelőség által e rendelet szerint megállapított egyedi határérték felülvizsgálható, amennyiben a kérelmet a kibocsátó a befogadó terhelhetőségére vonatkozó mérésekkel és számításokkal alátámasztja. A felülvizsgálat következtében az egyedi határérték megállapítása az (1) bekezdésben foglaltakra figyelemmel történik.

19/A. § A külön jogszabály szerint érzékeny és kevésbé érzékeny területeken lévő a külön jogszabály szerinti időszakos vízfolyásba vízszennyező anyag bevezetésére vonatkozó kibocsátási határérték a külön jogszabály szerinti területi kategória alapján vagy egyedi határérték megállapításával határozható meg. A hatóság az egyedi határértéket a külön jogszabályban meghatározott, a közvetett bevezetésre vonatkozó szabályok figyelembevételével állapítja meg.

A kibocsátási határértékek (küszöbértékek) megállapítása közvetett bevezetés esetén

20. § A közös üzemi szennyvíztisztításra vezetett szennyvíz (használt víz) egy adott szennyező anyagának közös üzemi csatornába vezethetőségére vonatkozó kibocsátási határértékét a felügyelőség a 18. § (1) bekezdésére figyelemmel, a közös üzemi szennyvíztisztító üzemeltetőjének vállalása szerinti szennyezőanyag-terhelési szint figyelembevételével állapítja meg.

21. § (1) A küszöbértéket a felügyelőség a 25. § (1) bekezdés szerinti engedélyben állapítja meg.

(2) A közcsatornába vezethető szennyvíz (használt víz) egy adott szennyező anyagának küszöbértékét, amennyiben külön jogszabály az anyagra, anyagcsoportra küszöbértéket határoz meg, akkor az aszerint meghatározott koncentráció szinten kell előírni.

(3) Amennyiben a közcsatornába vezetendő szennyvíz (használt víz) e rendelet 2. számú melléklet 2.9. B) pontja szerinti veszélyes és mérgező anyagot tartalmaz, és az adott anyagra adott tevékenység esetén vonatkozik a külön jogszabály szerinti felszíni víz befogadóba vezetésre vonatkozó technológiai határérték, úgy küszöbértéknek azt kell előírni. A keletkezési helyre és az elkeveredés előtti pontra külön jogszabályban meghatározott technológiai határértéket a külön jogszabály szabályozása szerinti helyre előírt küszöbértékként kell alkalmazni.

(4) A 38. § (1) bekezdés szerinti türelmi idő alatt, arra a kibocsátásra, melyet olyan közcsatornába vezetnek, melynek gyűjtőrendszeréhez nem kapcsolódik szennyvíztisztító telep, a küszöbértéket a 22. § (1) bekezdés szerint kell a kibocsátásra vonatkozóan megállapítani.

22. § (1) Azon kibocsátók esetében, akik szennyvizüket olyan közcsatornába (szennyvízelvezető mű gyűjtőrendszerébe) bocsátják, melynek gyűjtőrendszeréhez nem kapcsolódik szennyvíztisztító telep, a települési tisztító üzembe helyezéséig vagy legfeljebb a települési tisztítókra vonatkozó türelmi idő végéig a kibocsátás engedélyezésénél a 21. § (1)-(3) bekezdés szerint megállapított küszöbértékeket kell előírni, és annak túllépése esetén csatornabírságot kell kiszabni.

(2) Az (1) bekezdés szerint meghatározott közcsatornát üzemeltető szolgáltatónak, mint engedélyesnek, a türelmi idő alatt közvetlen bevezetésre vonatkozó kibocsátási határértékeit az e rendelet 18-19. §-ában foglaltaktól eltérően egyedileg úgy kell meghatározni, hogy egy adott szennyező anyagra vonatkozó kibocsátási határérték legfeljebb az ugyanazon szennyező anyagra vonatkozó külön jogszabály szerinti küszöbértékkel lehet azonos koncentrációjú.

A közös szennyvízelvezetésre és -tisztításra vonatkozó különös szabályok közvetett bevezetés esetében

23. § (1) Több kibocsátó által közösen használt szennyvízelvezető, valamint szennyvíztisztító létesítmény esetén az üzemeltető, közcsatorna (víziközmű) esetén a szolgáltató felelős a szennyvíztisztítási előírások megtartásáért, a létesítmény tulajdonosa(i) felelős(ek) a kibocsátói szennyezéscsökkentési ütemterv (a továbbiakban: szennyezéscsökkentési ütemterv) elkészítéséért, a terv felügyelőséggel való jóváhagyatásáért és a tervben foglalt fejlesztések (beruházások) megvalósításáért.

(2) Szennyvíz (használt víz) közcsatornába vagy közös üzemi szennyvíztisztítóra vezetése esetén a szolgáltató, illetve a közös üzemi szennyvíztisztító üzemeltetője a szennyezett víz tisztítását szerződés keretében vállalja.

(3) A szolgáltató, illetve a közös üzemi szennyvíztisztító üzemeltetője csak olyan szennyező anyagot tartalmazó szennyvíz, illetőleg kibocsátott szennyezőanyag-koncentráció tisztítására vállalkozhat, melynek tisztítására a technológiája alkalmas.

(4) A (2) bekezdés szerinti szerződés hiányában a közcsatornába bocsátó a 2. számú melléklet 2/II. h) pontja szerinti vízvédelmi bírság megfizetésére kötelezhető.

24. § A kibocsátó köteles megtéríteni a szolgáltatónak, illetve a közös üzemi tisztítót üzemeltetőnek mindazokat a károkat és többletüzemelési költségeket (a vízszennyezési bírság kivételével), amelyek a szennyvízkibocsátás mértékét meghatározó engedélyben foglaltaktól, illetve a szerződésben foglaltaktól eltérő szennyvíz kibocsátásának következtében merültek fel.

Szennyvízkibocsátás engedélyezése

25. § (1) A szennyvízkibocsátással, közcsatornába vezetéssel kapcsolatos környezetvédelmi követelményeket a kibocsátó számára a külön jogszabály szerinti engedélyben, illetve azok hatálya alá nem tartozó tevékenység esetén a felügyelőség által kiadott külön engedélyben kell meghatározni.

(2) A kibocsátó a 3. számú melléklet szerinti, engedély iránti kérelméhez csatolja:

a)

b) közcsatornára történő vezetés esetében a szolgáltatónak a befogadásra vonatkozó hozzájárulását, a hozzájáruláshoz szükséges tervet, valamint a szerződést,

c) a kibocsátásra jellemző szennyező anyagok megnevezéséről, mennyiségéről szóló nyilatkozatát.

(3) Az engedélyezés során a kibocsátásra és a szennyvizek befogadóba való vezetésének szabályozására kombinált megközelítésen alapuló, külön jogszabályok szerinti határértékrendszereket alkalmazó szabályozási módszert kell alkalmazni.

(4) Ha a kibocsátó az (1) bekezdésben meghatározott engedély iránti kérelmében a 3. sz. melléklet 1.7. e) pontjában szereplő telep nyilvántartási számát nem igazolja, a felügyelőség adatszolgáltatási kérelemmel fordul az adatról nyilvántartást vezető jegyzőhöz.

(5) A szennyvízkibocsátás engedélyezése iránti kérelmet a környezetvédelmi, természetvédelmi és tájvédelmi szakértői tevékenységről szóló jogszabály alapján a víz és a földtani közeg részszakterületen szakértői jogosultsággal rendelkező szakértő (a továbbiakban: szakértő) is elkészítheti.

26. § (1) A 25. § (1) bekezdése szerinti engedély határozott időtartamra, legfeljebb 5 évre - az 1. számú melléklet B) pontjának I. listájába tartozó anyagot kibocsátókra vonatkozóan legfeljebb 4 évre - adható.

(2) A szennyvízkibocsátásra vonatkozó engedély visszavonásáról, módosításáról a felügyelőség hivatalból vagy a kibocsátó kérelme alapján, illetve a 14. § (5), 37. § (5) bekezdésekben meghatározott feltételek fennállása esetén dönt.

(3) Új létesítmények esetén a kibocsátó a próbaüzem lezárásáig akkreditált laboratórium által végzett mérési eredményekkel köteles igazolni, hogy az engedélyben előírt határértéket, illetve küszöbértéket tartósan és folyamatosan betartja.

(4) Engedélyezhető az új kibocsátás, ha annak hatásait a befogadó vízszennyezettségi határértékének betartása érdekében:

a) a meglévő létesítmény kibocsátására vonatkozóan engedélyezett kibocsátói szennyezéscsökkentési terv megvalósításával elért szennyezéscsökkentéssel,

b) vagy az új kibocsátó által kezdeményezett és megvalósított beruházás által más kibocsátónál elért szennyezéscsökkentéssel ellensúlyozni lehet.

(5) A felügyelőség a befogadó vízminőségénél jobb minőségű szennyvizet kibocsátó új létesítmény telepítését engedélyezheti a 18-19. § figyelembevételével.

Ellenőrzés

27. § (1) A szennyvízkibocsátásokat a felügyelőség, közcsatornába bocsátás esetén a szolgáltató a használt és szennyvizek kibocsátásának ellenőrzésére vonatkozó részletes szabályokról szóló miniszteri rendeletben foglaltak szerint ellenőrizheti.

(2) Önellenőrzésre köteles az a kibocsátó (ill. közcsatornába bocsátó):

a) aki az 1. számú melléklet I. lista szerinti veszélyes anyagot, vagy elsőbbségi veszélyes anyagot bocsát ki vagy használ;

b) akinek önellenőrzési kötelezettségét a felügyelőség környezet veszélyeztetettség miatt megállapítja, továbbá

c) aki az engedélye szerint, illetőleg a telephelyről (szennyvíztisztítóból) a megelőző év adatai alapján 15 m³/üzemnap mennyiséget meghaladó szennyvizet

ca) közvetlenül a befogadóba vezet,

cb) közvetve (közcsatornán vagy közös üzemi tisztítón keresztül) a befogadóba vezet és egyúttal a külön jogszabály szerint meghatározott tevékenység folytatása során keletkező szennyvizet bocsát ki.

(3) Az önellenőrzésre nem kötelezett kibocsátó - a felügyelőségnek történő bejelentéssel és jóváhagyással - önellenőrzésre vállalkozhat. Ez esetben a kibocsátóra az önellenőrzésre kötelezettekhez vonatkozó ellenőrzési szabályokat kell alkalmazni.

28. § (1) Az önellenőrzésre kötelezett a külön jogszabályban meghatározottak szerint önellenőrzési tervet köteles készíteni, amelyet a felügyelőség részére, valamint

a) közcsatornába bocsátás esetében a szolgáltatónak,

b) közös üzemi csatornába bocsátás esetén a közös üzemi szennyvíztisztítót üzemeltetőnek köteles megküldeni.

(2) Az önellenőrzési tervet első alkalommal a tárgyévet megelőző év október 31-éig kell benyújtani, melyet legalább 5 évente felül kell vizsgálni. Az önellenőrzési tervet szakértő is elkészítheti, és a felügyelőség hagyja jóvá. Az önellenőrzési terv szerinti éves vizsgálati időpontokat a tárgyévet megelőző év november 30-áig be kell jelenteni a felügyelőségnek, mely bejelentés nem minősül az önellenőrzési terv módosításának. Az önellenőrzési tervben rögzített ellenőrzések száma - az időszakos üzemek kivételével - egy naptári évben 2 alkalomnál kevesebb nem lehet.

(3) Az önellenőrzésre kötelezett az önellenőrzés keretében végzett vizsgálatok eredményét - azok tartalmától függetlenül - az önellenőrzési tervben rögzített időpontban, de legkésőbb a mintavételt követő 15 munkanapon belül:

- a) közcsatornába bocsátott szennyvíz vizsgálata esetén a szolgáltatónak,
 - b) közös üzemi (ipari) csatornába bocsátás esetén a közös üzemi tisztító üzemeltetőjének,
 - c) közvetlen felszíni vízbe vezetés esetén az illetékes felügyelőségnek
- köteles megküldeni.

(4) Az önellenőrzés keretében végzett vizsgálatok eredményeit a szolgáltató, illetve a közös üzemi tisztító üzemeltetője értékeli a kibocsátás határértékeknek való megfelelés alapján. Amennyiben az önellenőrzés eredménye vagy a szolgáltató által lefolytatott helyszíni ellenőrzés eredménye azt bizonyítja, hogy a kibocsátó vízszennyezést, vagy a közcsatorna károsító szennyezését követte el, a szennyezés megállapítására vonatkozó valamennyi iratot és egyéb vizsgálati adatot meg kell küldeni a felügyelőségnek, a kibocsátó adatszolgáltatásától, illetve a szolgáltató ellenőrzése esetében a helyszíni ellenőrzés időpontjától számított 22 munkanapon belül.

(5) Amennyiben az önellenőrzésre kötelezett vagy önellenőrzésre vállalkozott kibocsátó önellenőrzési tervet nem készít vagy azt nem az elfogadottak szerint hajtja végre, a felügyelőség, illetve közcsatornába bocsátás esetén a felügyelőség felhívására a szolgáltató, a kibocsátó költségére köteles az engedélyben meghatározott kibocsátás, illetve a külön jogszabály szerinti keletkezés helyén, az elkeveredés előtti ponton a szennyvíz szennyező anyag tartalmának és a kibocsátás körülményeinek külön jogszabály szerinti meghatározott vizsgálatára.

(6) Amennyiben a (5) bekezdésben foglaltak következtében a szennyvízkibocsátás az önellenőrzés keretében nem ellenőrizhető, a kibocsátó az e rendelet szerinti vízvédelmi bírság fizetésére köteles.

29. § (1) A kibocsátó önellenőrzésének megfelelőségét, valamint az önellenőrzésre nem kötelezett, illetve nem vállalkozott kibocsátó esetében a befogadóra vonatkozó határértékek betartását a felügyelőség, továbbá közcsatornába bocsátás esetében a küszöbértékek betartását a felügyelőség és a szolgáltató a használt és szennyvizek kibocsátásának ellenőrzésére vonatkozó részletes szabályokról szóló miniszteri rendeletben foglaltak szerint ellenőrzi.

(2)

(3) Közvetett bevezetés esetében, az önellenőrzésre kötelezett helyett az önellenőrzés végrehajtását a szolgáltató vagy a közös üzemi szennyvíztisztítót üzemeltető szerződés alapján elvégezheti.

(4) A kibocsátási határérték betartását a külön jogszabályban foglaltak szerint az engedélyben meghatározott mintavételi helyen:

- a) önellenőrzésre kötelezettek esetében a kibocsátó önellenőrzése,
 - b) önellenőrzésre nem kötelezett kibocsátó esetében a felügyelőség, közcsatornába bocsátás esetében a szolgáltató ellenőrzése
- alapján kell megállapítani.

(5) Amennyiben a felügyelőség, illetve a szolgáltató a helyszíni ellenőrzés során az önellenőrzésben - az önellenőrzési tervben előírtakhoz képest - hiányosságot állapít meg, vagy az önellenőrzési rendszert a külön jogszabály előírásai alapján nem minősíti megbízhatónak, a kibocsátási határérték betartásának megfelelőségét a saját mérési eredményeire alapozza.

30. § Az önellenőrzésre kötelezett kibocsátó köteles a szennyvízkibocsátás jellemzőiről és a technológiai folyamatok üzemviteléről adatot szolgáltatni, és évente összefoglaló jelentést készíteni a külön jogszabályok rendelkezései szerint, amit köteles az illetékes felügyelőségnek benyújtani a tárgyévét követő március 31-éig.

Bírságok és egyéb jogkövetkezmények

31. § (1) Az a kibocsátó aki az e rendelet vagy külön jogszabály szerinti engedélyezés során előírt kibocsátási határértéket túllépi vagy az engedélyben meghatározottaktól eltérő szennyező anyagot vagy az 1. számú melléklet C)-D) pontjában meghatározott tiltott anyagot bocsát ki, az e rendelet szerinti csatornabírság vagy vízszennyezési bírság fizetésére köteles.

(2) Vízszennyező anyagnak küszöbérték fölötti kibocsátása vagy a szolgáltatói szerződésben a küszöbérték fölött egyedileg befogadásra vállalt és a felügyelőség által engedélyezett koncentráció szintje fölötti kibocsátása után csatornabírságot kell megállapítani és kiszabni.

(3) Vízszennyező anyagnak a kibocsátási határértéket meghaladó mértékű közös üzemi (ipari) csatornába vezetése vagy közvetlen bevezetése esetén vízszennyezési bírságot kell megállapítani és kiszabni.

(4) Az e rendelet 35. § (1) bekezdésében meghatározott jogellenes magatartás elkövetéséért vízvédelmi bírságot kell megállapítani és kiszabni.

(5) Az (1)-(4) bekezdésben meghatározott bírságot a felügyelőség állapítja meg és szabja ki. A csatornabírság megállapításához a szolgáltató bírságjavaslatot köteles készíteni és azt a szennyvízkibocsátás évét követő év március 31-éig a felügyelőségnek megküldeni.

(6)

32. § (1) A csatornabírság vagy vízszennykezési bírság megállapításánál a 38. § (1) bekezdés szerinti türelmi időt figyelembe kell venni.

(2) A bírság megfizetése nem tekinthető a már megtörtént és a további szennyezésre vonatkozó engedélynek, és nem mentesít a 39. § (1) bekezdés szerinti szennyezéscsökkentési intézkedések megtétele alól.

(3) Ha a szennyvíz, illetve szennyező anyag elháríthatatlan külső ok (különös tekintettel katasztrófa, tűz, robbanás, árvíz, egyéb elemi károk bekövetkezésére), továbbá kárelhárítási gyakorlat kapcsán kerül a befogadóba, a kibocsátó felelősségének hiányában bírság nem állapítható meg.

Csatornabírság, vízszennykezési bírság megállapítása és kiszabása

33. § (1) A felügyelőség a csatornabírságot a szolgáltató bírságjavaslata figyelembevételével, illetve a vízszennykezési bírságot a 2. számú melléklet 1. pontja szerint állapítja meg és a tárgyévet követő év június 30-áig szabja ki.

(2) A csatornabírságot, illetve vízszennykezési bírságot önellenőrzésre nem kötelezett kibocsátóknál a helyszíni ellenőrzés alapján, önellenőrzésre kötelezetteknel, ha a felügyelőség, illetve a szolgáltató az önellenőrzés megfelelőségét elfogadta, az önellenőrzési adatok alapján kell megállapítani. Az önellenőrzés meg nem felelése esetén a bírságot a helyszíni ellenőrzés alapján kell megállapítani.

(3) Nem szennyvízzel felszíni vízbe vagy közcsatornába - az engedélyezett minőségben és módon ürített települési folyékony hulladék kivételével - bebocsátott szennyező anyag esetén a bírságot annak teljes mennyisége után kell megállapítani.

(4) A 32. § (3) bekezdésében meghatározott esetben a közcsatornában (szennyvíztisztító telepen) kárelhárítási gyakorlattal okozott kár megtérítését a szolgáltató külön igényelheti.

34. § (1) Ha a közcsatornába bocsátás előtti szennyvízelvezető létesítményt, illetve a külön jogszabályban meghatározott szennyvíz-előtisztító berendezést több kibocsátó közösen használja, a bírságot az ott meghatározottak szerint a csatlakozó szennyvízhálózat és közös bekötés esetében az átadási ponthoz tartozó házi szennyvízhálózat, illetőleg csatlakozó víziközmű-hálózat működtetője köteles megfizetni.

(2) Közös üzemi (ipari) csatornán, illetve közös üzemi szennyvíztisztítón át közvetlenül felszíni vízbe bocsátott szennyezés esetében a vízszennykezési bírságot minden vízszennyező anyagra ki kell számítani, majd a kiszámított bírság összegéből le kell vonni az adott közös üzemi (ipari) csatornába vezető kibocsátókra az ugyanazon szennyező anyag miatt megállapított bírság összegét. A levonás nem haladhatja meg a közös üzemi tisztítót üzemeltetőre ezen szennyező anyagok miatt kivetett bírság összegét. A közös üzemi szennyvíztisztítót (csatornát) üzemeltetőre az így megállapított vízszennykezési bírságot kell kiszabni.

 (3) A bírságot a határozat jogerőre emelkedését követő hónap 15. napjáig kell a határozatban megjelölt kedvezményezett részére (fizetési számlájára) befizetni

a) vízszennykezési bírság fizetése esetében a bírság 70%-át az illetékes felügyelőség és a bírság 30%-át a határozatban kedvezményezettként megjelölt önkormányzat,

b) csatornabírság fizetése esetében a bírság 97%-át a határozatban kedvezményezettként megjelölt szolgáltató és a bírság 3%-át, de legfeljebb 300 000 Ft-ot az elsőfokú határozatot meghozó felügyelőség részére.

(4)

(5) A vízszennykezési vagy a csatornabírságot nem kell kivetni, ha a kiszámított bírság összege egy kibocsátásra számítva kevesebb, mint 50 000 Ft.

Vízvédelmi bírság

35. § (1) Azt a kibocsátót vagy tulajdonost, aki

- a) a külön jogszabály szerinti önellenőrzési terv készítését és annak jóváhagyását elmulasztotta,
- b) az önellenőrzési tervét a felügyelőség általi felszólításra sem készíti el,
- c) a jóváhagyott önellenőrzési terv külön jogszabály szerinti teljesítését elmulasztotta,
- d) vízhasználatáról és a kibocsátott szennyvizéről szándékosan valótlan adatot közöl,
- e) szennyezéscsökkentési ütemtervét a felügyelőség által előírt határidőig (települési szennyvízelvezetés esetén ez a kötelezettség a tulajdonost terheli) nem készíti el,
- f) szennyezéscsökkentési ütemtervét nem a jóváhagyott ütemezés szerint végzi,

g) a szennyvízkibocsátására vonatkozó (jogszabályban, illetve hatósági kötelezésben előírt) adatszolgáltatási kötelezettségét határidőre, illetve a felügyelőség felszólítására sem teljesíti,

h) engedélyköteles tevékenységet, illetve az ehhez tartozó technológia üzemeltetését engedély nélkül kezdi meg és szennyvízkibocsátást folytat,

i) engedélyezéshez szükséges adatokban bekövetkezett változást nem jelent be a felügyelőségnek, illetve nem kéri az engedély módosítását, valamint a felügyelőség felszólítására a módosításhoz szükséges meglévő engedélyt, továbbá a kibocsátására jellemző szennyező anyagokra vonatkozó nyilatkozatát az előírt határidőre nem küldi meg,

j) felszíni vízbe, csapadékvíz elvezető hálózatba engedély nélküli szennyvíz (használt víz) bevezetését a felügyelőség által előírt határidőre nem szünteti meg, illetve a 12. § (5) bekezdés szerinti tilalmat megszegi és közcsatornába hulladékot (így különösen: élelmiszer hulladékot) bocsát a felügyelőség az e rendelet 2. számú melléklete 2/II. pontjában meghatározott vízvédelmi bírság megfizetésére kötelezi.

(2) A vízvédelmi bírságot az erről rendelkező határozat jogerőre emelkedését követő 22 munkanapon belül kell a határozatban megjelölt számlára a felügyelőség részére befizetni.

Rendkívüli szennyezés

36. § (1) Aki rendkívüli szennyezést okoz, rendkívüli vízszennyezési vagy csatornabírságot köteles fizetni.

(2) A rendkívüli vízszennyezési vagy csatornabírságot a szennyezés időszakára minden szennyező anyagra külön-külön, a szennyező anyagok teljes mennyiségére kell meghatározni.

(3) A szennyező anyagok mennyiségét - a kibocsátási határértékek figyelembevétele nélkül - az anyagfelhasználás, illetve a kibocsátott szennyvíz minőségi és mennyiségi adataira figyelemmel, műszaki becsléssel kell meghatározni.

(4) A kiszabott bírság a 2. számú melléklet alapján megállapított bírságösszeg:

a) ha a kibocsátó a rendkívüli szennyezés tényét a felügyelőségnek, illetve a szolgáltatónak haladéktalanul bejelentette és a károk enyhítése érdekében tőle elvárható módon közreműködött;

b) kétszerese, ha a szennyezés tényét kívülálló észleli, majd a kibocsátó a károk enyhítésében közreműködik;

c) háromszorosa, ha a kibocsátó a szennyezés tényét a felügyelőségnek, illetve a szolgáltatónak haladéktalanul bejelentette, de a károk enyhítésében nem működött közre;

d) ötszöröse, ha a kibocsátó a rendkívüli szennyezésre vonatkozó bejelentési és kárenyhítési kötelezettségének nem tett eleget.

(5) A felügyelőségnek előre bejelentett tervszerű karbantartási műveletből származó vízszennyezés miatt a határérték feletti kibocsátás után kell a vízszennyezési bírságot kiszabni.

Egyéb jogkövetkezmények

37. § (1) Abban az esetben, ha a kibocsátó a felügyelőség által jóváhagyott szennyezéscsökkentési ütemtervet neki felróható módon nem hajtja végre, vagy nem az előírt ütemben teljesíti, a felügyelőség a szennyező tevékenységet részben vagy egészében korlátozhatja, felfüggesztheti, megtilthatja, a települési szennyvíztisztító telepek, a közszolgáltatást végző, létfenntartási, közegészségügyi, közoktatási és tűz- és katasztrófavédelmi feladatokat ellátó intézmények kivételével.

(2) Ha a kibocsátó a szennyezéscsökkentési ütemtervben foglaltak megvalósítása után, a türelmi időn belül nem teljesíti a kibocsátási határértéket, akkor a bírságot a 39. § (3) bekezdésben foglalt kedvezmény mellőzéseivel kell megállapítani és kiszabni.

(3) Ha a kibocsátó a türelmi idő lejártá után, illetve új létesítmények esetében a (4) bekezdés szerinti teljesítési határidő végéig nem teljesíti a kibocsátási határértéket, akkor a teljes bírságot, kell megállapítani és kiszabni.

(4) Új létesítmények esetében, amennyiben a próbaüzem lezárását követően a határértékeket a kibocsátó nem tartja be, a felügyelőség a szükséges szennyezéscsökkentési intézkedések megtételére kötelezi. A teljesítés határidejét legfeljebb két évre határozza meg a teljes bírság 30%-ának kiszabása mellett.

(5) Amennyiben a kibocsátó a kibocsátási határértéket nem teljesíti, valamint az előírt szennyezéscsökkentési intézkedéseket nem teszi meg

a) meglévő létesítmények esetében a türelmi idő lejártá utáni első év végéig,

b) új létesítmények esetében a (4) bekezdés szerinti teljesítési határidő végéig,

akkor a szennyező tevékenységét a felügyelőség felfüggeszti, korlátozza vagy betiltja. Ez alól kivételt képeznek a települési szennyvíztisztító telepek, a közszolgáltatást végző, létfenntartási, közegészségügyi, közoktatási és tűz- és katasztrófavédelmi feladatokat ellátó intézmények.

Türelmi idők, kedvezmények

38. § (1) Ha hatósági határozat másként nem rendelkezik, a külön jogszabályban megállapított kibocsátási határértékeket - a (2) bekezdésben foglaltak kivételével - a meglévő létesítményekre legkésőbb 2010. december 31-ig kell teljesíteni (türelmi idő).

(2) Meglévő létesítmények esetében:

a) a külön jogszabályban megállapított érzékeny területeken lévő 10 000 lakosegyenérték fölötti szennyvízelvezetési agglomerációk települési szennyvíztisztító telepei esetén a türelmi idő 2008. december 31.;

b) a 15 000 lakosegyenérték alatti szennyvízelvezetési agglomerációk települési szennyvíztisztító telepei esetén a türelmi idő 2015. december 31.;

c) az egységes környezethasználati engedélyezés eljárása alá tarozó kibocsátók esetén a türelmi idő 2007. október 31.;

d) az energetikai célú termálvíz hasznosítás esetén a türelmi idő 2012. december 31.

(3) Türelmi idő nem állapítható meg azon létesítmények esetében, ahol a kibocsátási határérték e rendelet hatálybalépésekor - e rendelet 25. §-ában meghatározott engedélyezési eljárás során vagy azt megelőzően elvégzett vizsgálati eredmények alapján - teljesíthető.

(4) A türelmi idő alatt a bírságot

a) a nem szolgáltatóknak minősülő kibocsátókra a türelmi idő első két évében a megállapított bírság 5%-ában, harmadik évétől a megállapított bírság 25%-ában, negyedik évétől a megállapított bírság 50%-ában, ötödik évétől a megállapított bírság 75%-ában,

b) a szolgáltatókra a türelmi idő

első három évében a megállapított bírság 5%-ában, negyedik évétől a megállapított bírság 8%-ában, hatodik évétől a megállapított bírság 12%-ában, nyolcadik évétől a megállapított bírság 15%-ában, tizedik évétől a megállapított bírság 20%-ában

kell kiszabni a 39. § (3) bekezdésben foglaltak kivételével.

39. § (1) A kibocsátási határérték évi kétszeri vagy ennél többszöri 20%-os túllépése esetén, továbbá a települési szennyvíztisztító telepeknél a 2. számú melléklet 2/I. 2.7.2. a) pontja szerinti követelmények meg nem tartása esetén a felügyelőség a szennyezést okozó kibocsátót, a közcsatorna és közös üzemi tisztító esetén annak tulajdonosát szakértő által is elkészíthető szennyezéscsökkentési ütemterv benyújtására és jóváhagyatására és az abban foglaltak megvalósítására kötelezi.

(2) A kibocsátó szennyezéscsökkentési ütemtervét a felügyelőség részére, valamint észrevételezés céljából:

a) közcsatornába bocsátás esetén a szolgáltatónak is,

b) közös üzemi (ipari) csatornahálózatba bocsátás esetén a közös üzemi szennyvíztisztítót üzemeltetőnek is,

köteles megküldeni. A szolgáltató és a közös üzemi szennyvíztisztítót üzemeltető a szennyezéscsökkentési ütemterv észrevételezésének eredményét a felügyelőségnek és a kibocsátónak küldi meg.

(3) Amennyiben a kibocsátó a szennyezéscsökkentést a felügyelőség által jóváhagyott szennyezéscsökkentési ütemtervnek megfelelően hajtja végre, kérelmére a bírságot (csatornabírságot vagy vízszennyezési bírságot) a felügyelőség az adott szennyező anyag kibocsátási határértéke fölötti kibocsátása után a számított teljes bírság 3%-ában állapítja meg. Ez a kedvezmény a jóváhagyott szennyezéscsökkentési ütemtervben foglalt fejlesztések megvalósításáig (üzembe helyezésig), de legfeljebb a türelmi idő végéig tart.

(4) Települési szennyvízelvezetés, -tisztítás esetében, valamint a közös üzemi csatornahálózaton való szennyvízelvezetés, közös üzemi szennyvíztisztítóban való szennyvíztisztítás esetében a szennyezéscsökkentési ütemterv készítéséért és annak megvalósításáért a közcsatornának vagy a közös üzemi csatornának, illetve szennyvíztisztítóknak a tulajdonosa felelős.

(5) A befogadó ökológiai állapotának, illetve a közcsatorna állapotának védelmében a felügyelőség, a jóváhagyott szennyezéscsökkentési ütemtervben részletezett fejlesztések megvalósítására vonatkozó ütemezés alapján a 38. § (1) és (2) bekezdésben rögzítetteknel rövidebb türelmi időt is előírhat.

(6) Az (1) bekezdésben meghatározott esetben szennyezéscsökkentésként az anyagáram egyes módszerekkel (így például hígítás nélküli koncentrációcsökkentés, változatlan koncentráció mellett a kibocsátott szennyvíz mennyiségének csökkentése, a gyártástechnológia módosítása, szennyezőanyag felhasználásának, illetve kibocsátásának csökkentése) történő csökkentése elfogadható.

FELSZÍNI VIZEK KÁRMENTESÍTÉSE

A kivizsgálás

39/A. § (1) A felügyelőség a felszíni víz jelentősen kedvezőtlen állapotának valószínűségéről birtokába került adat, információ alapján vizsgálatot folytat le. A kivizsgálást a felügyelőség a kockázat mérlegelése alapján legfeljebb az adat, információ beérkezésétől számított három hónapon belül hajtja végre.

(2) A felszíni víz állapota valószínűsíthetően jelentős és kedvezőtlen az alábbi feltételek bármelyikének megvalósulása esetén:

a) a vízi és víz közeli, valamint a felszíni víztől közvetlenül függő szárazföldi élőhelyek és élő szervezetek fennmaradásához szükséges feltételek kedvezőtlen változása;

b) a rendeltetésszerű vízhasználat korlátozása, akadályozása;

c) környezet-egészségügyi kockázat fennállása;

d) külön jogszabályban meghatározott környezetminőségi határérték túllépése;

e) e rendelet 1. számú mellékletének C) pontjában meghatározott anyagok, továbbá D) pontjában meghatározott anyagok, meghatározott technológiából történő felszíni vízbe kerülése;

f) hatósági határozatban megállapított alapállapot kedvezőtlen megváltozása.

(3) A kivizsgálás alapján a felügyelőség dönt:

a) a környezetkárosodás megelőzésének és elhárításának rendjéről szóló külön jogszabály szerinti kárelhárítás megindításáról,

b) a kármentesítés bármely szakaszának, vagy a szakaszok 39/B. § (4) bekezdés szerinti együttes elrendeléséről,

c) a Kvt. 73. § alapján a környezetvédelmi felülvizsgálatról,

d) a környezetkárosodás bekövetkezése valószínűségének hiányában az eljárás megszüntetéséről.

(4) A felügyelőség a kivizsgálás során, valamint a kármentesítés bármely szakaszában azonnali beavatkozást igénylő környezetkárosodás esetén a szükséges környezetvédelmi megelőző és kárelhárítással összefüggő, külön jogszabály szerinti intézkedésről rendelkezhet.

A kármentesítés

39/B. § (1) A kármentesítés végrehajtására kötelezett a felügyelőség által - a tevékenységével összefüggő - meghatározott adatot, információt a felügyelőség részére bocsátja.

(2) A kármentesítés szakaszai:

a) tényfeltárás, amely felderítő és részletes vizsgálatból állhat,

b) beavatkozás,

c) az a) és b) pontok során folytatott monitoring.

(3) A kármentesítés bármely szakasza a kármentesítés lezárásáig szükség szerint elrendelhető, illetve megismételhető.

(4) A felügyelőség a kármentesítés szakaszairól vagy azok egy részéről a környezeti kockázatot mérlegelve összevont határozatot is hozhat indokolt esetben.

(5) Amennyiben a kármentesítés több környezeti elemet érint, a kármentesítést az érintett környezeti elemekre nézve csak együttesen, egymásra tekintettel lehet elvégezni. A tényfeltárásnak (a tényfeltárási tervnek, a tényfeltárási záródokumentációnak), a beavatkozásnak (a beavatkozási tervnek, a beavatkozási záródokumentációnak) valamennyi érintett környezeti elemre ki kell terjednie és az összes érintett környezeti elemre kiterjedő egységes határozatot kell hozni a külön jogszabály rendelkezése szerint.

(6) A kármentesítés bármely szakaszának végrehajtására vonatkozó határozatban megállapított határidő csak kivételes esetben - az ügy megítélésének összetettségére tekintettel - módosítható.

(7) A kármentesítés során biztosítani kell, hogy a szennyezés ne tevődjön át más környezeti elemre, a felszín alatti vízre, a földtani közeg nem szennyezett részeire, illetve, hogy az a lehető legkisebb környezeti terheléssel járjon, és ne okozzon környezeti veszélyeztetést, szennyezést, környezetkárosodást.

(8) A kármentesítés során az eredeti környezetéből (helyéről) kitermelt és a szennyezett területen a kívánt mértékig a legjobb elérhető technika alkalmazásával sem ártalmatlanítható, elszállított szennyező anyagok kezelésére a hulladékokra vonatkozó külön jogszabályok előírásait kell alkalmazni.

(9) A Kvt. 56. §-ának (1) bekezdése szerinti esetekben a kármentesítést az OKKP keretében kell végezni.

(10) A kármentesítés (2) bekezdésben meghatározott szakaszaira, valamint a (4) bekezdés szerint összevont határozat alapján tervezett kármentesítés engedélyezésére irányuló kérelmekhez csatolt dokumentációt, továbbá a kármentesítési szakasz elvégzéséről szóló jelentést (zárójelentést) szakértők is elkészíthetik.

(11) A kármentesítés során tervezési feladatokat szakértők is végezhetnek. Amennyiben a kármentesítés sajátosságai megkövetelik, a szakértők jogosultságának a tervezési feladatokkal érintett valamennyi szakterületre vagy részterületre ki kell terjednie.

Tényfeltárás

39/C. § (1) A tényfeltárás

a) amennyiben a környezetkárosodás megállapításának bonyolultsága azt szükségessé teszi, tényfeltárási terv készítéséből,

b) felderítő és részletes tényfeltárásból, továbbá

c) tényfeltárási záródokumentáció készítéséből

áll.

(2) A tényfeltárásra kötelező határozat tartalmazza:

a) a valószínűsíthetően károsodott felszíni víz megjelölését;

b) a felszíni víz károsodása valószínűségének megállapításakor figyelembe vett tényezőket, jellemzőket, az ezekkel kapcsolatos eljárások, vizsgálatok megjelölését;

c) az (1) bekezdés c) pontban meghatározottakra figyelemmel tényfeltárási terv készítésének előírását, benyújtási határidejét;

d) a tényfeltárási záródokumentáció benyújtási határidejét.

(3) A tényfeltárási tervnek tartalmaznia kell a tényfeltárással kapcsolatos mindazon munkát, amely a tényfeltárási záródokumentáció megalapozott összeállításához szükséges, beleértve a tényfeltáráshoz kapcsolódó monitoring tervét.

(4) A tényfeltárási tervet a (2) bekezdés szerinti határozatban megjelölt határidőre engedélyezésre be kell nyújtani a felügyelőséghez. A felügyelőség nem kötelezi a kötelezettel tényfeltárási terv készítésére, ha a kármentesítés sürgőssége, a várható költség alacsony szintje, a szennyező anyagok kis száma valószínűsíthető.

(5) A (4) bekezdés szerinti tényfeltárási terv elfogadásáról a felügyelőség dönt.

(6) A tényfeltárási munkák megkezdését 5 munkanapon belül, a tényfeltárás során észlelt bármilyen rendkívüli körülményt haladéktalanul be kell jelenteni a felügyelőségnek.

(7) A tényfeltárás során észleltektől alapján, a tényfeltárással kötelezett kezdeményezésére indokolt esetben, a felügyelőség 5 munkanapon belül dönt a tényfeltárási terv módosításának elfogadásáról vagy elutasításáról.

(8) A tényfeltárást és annak eredményeit dokumentálni kell. A tényfeltárási záródokumentációt a (9) bekezdés szerint kell összeállítani és benyújtani a felügyelőséghez.

(9) A tényfeltáró záródokumentáció az alábbiakat tartalmazza:

a) a felszíni víz eredeti állapotára vonatkozó adatokat;

b) a felszíni víz károsodása utáni állapotára vonatkozó adatokat;

c) a már elvégzett kármentesítési szakaszok bemutatását, eredményét;

d) a lehetséges beavatkozási változatok bemutatását, jellemzését, továbbá a javasolt változat jellemzését és indokolását;

e) a természetes regenerálódás esélyét, mértékét, várható időtartamát;

f) a tényfeltárás alatt működtetett monitoring bemutatását, továbbá monitoring tervet a tényfeltárást követő szakaszra.

(10) A felügyelőség dönt a tényfeltárási záródokumentáció elfogadásáról, valamint a környezetkárosodással kapcsolatos további feladatokról, így:

a) a tényfeltárás folytatásáról;

b) a beavatkozás elvégzésének szükségességéről, illetve a beavatkozás megvalósítási tervének elkészítéséről és benyújtásáról, amennyiben megállapítható a felszíni víz jelentősen kedvezőtlen állapota;

c) a tényfeltárást követő monitorozás elrendeléséről;

d) a kármentesítés befejezéséről, ha minden körülmény együttes mérlegelése azt mutatja, hogy a további kármentesítési munkára nincs szükség.

Beavatkozás

39/D. § (1) A beavatkozási terv tartalmi követelményeit a 4. számú melléklet tartalmazza.

(2) A felügyelőség a 4. számú mellékletben meghatározottak figyelembevételével a beavatkozási terv alapján dönt az abban megjelölt lehetséges beavatkozás kiválasztásáról és végrehajtásának elrendeléséről.

(3) A beavatkozást elrendelő határozatnak tartalmaznia kell, a kötelezett által benyújtott beavatkozási tervből kiválasztott beavatkozásra alapozottan:

- a) a károsodott terület megnevezését, azonosítóit;
- b) indokolt esetben kötelezést a károsodott területtel összefüggésben a beavatkozási terv benyújtásáig végzett munkálatok dokumentálására, és annak a hatósághoz való benyújtására, kivéve, ha a kötelezett ezt már megtette;
- c) kötelezést a károsodott, illetve a kármentesítési munkálatokkal érintett területnek a kármentesítés céljából történő szabaddá tételére;
- d) a beavatkozás kiviteli tervére, a munkák ütemezésére vonatkozó előírásokat;
- e) a beavatkozás megkezdésének és végrehajtásának határidejét;
- f) a tényfeltárást követően üzemeltetett kármentesítési monitoring elfogadását;
- g) a beavatkozás időtartama alatt üzemelő kármentesítési monitoring kivitelezésére és üzemeltetésére vonatkozó előírásokat;
- h) az ügy szempontjából fontos egyéb feladatok elrendelését (így például: a károsodott terület megjelölését figyelmeztető táblákkal).

(4) A beavatkozási munkák megkezdését az azt megelőző 8 munkanappal be kell jelenteni a felügyelőségnek, amely a munkálatokat ellenőrzi. A beavatkozási munkákat dokumentálni kell.

(5) A beavatkozás során észlelte alapján, a kötelezett kezdeményezésére indokolt esetben a felügyelőség engedélyezi a beavatkozási terv módosítását.

(6) A beavatkozás befejezését 5 munkanapon belül be kell jelenteni a felügyelőségnek.

(7) A (6) bekezdés szerinti bejelentésnek tartalmaznia kell a beavatkozást elrendelő határozat számát, tárgyát, a munka befejezésének időpontját, valamint a hatósági ellenőrző mintavétel biztosításának módját.

(8) A felügyelőség ellenőrzésére a beavatkozási záródokumentáció elbírálásáig kerülhet sor.

(9) A kötelezett a beavatkozási munkák befejezését követően a (10) bekezdés szerint összeállított beavatkozási záródokumentációt köteles benyújtani a felügyelőséghez.

(10) A beavatkozási záródokumentáció tartalmazza:

- a) az elvégzett kármentesítési munkák, beavatkozások leírását;
- b) a beavatkozás eredményét;
- c) a természetes regenerálódás következtében várható változásokat;
- d) a beavatkozás során működtetett monitoring bemutatását, továbbá a beavatkozás hatékonyságát ellenőrző kármentesítési monitoring tervét;
- e) a Kvt. 56. §-ának (1) bekezdés c) pontja szerinti esetekben a beavatkozással felmerült költségek ismertetését.

(11) A felügyelőség a beavatkozási záródokumentáció kézhezvételét követő két hónapon belül dönt:

- a) a beavatkozás elégtelensége esetén annak folytatásáról,
- b) a további tényfeltárást elrendeléséről, vagy
- c) a beavatkozás befejezéséről a záródokumentáció elfogadásával, továbbá
- d) a kármentesítési monitoringról, illetve
- e) a kármentesítés befejezéséről.

Monitoring

39/E. § (1) A kármentesítés tényfeltárást és beavatkozás szakaszaiban folytatott tevékenység környezetre gyakorolt hatását, eredményességét, továbbá a környezetkárosodás csökkenését, illetve megszűnését folyamatosan, illetőleg az egyes szakaszokat követő időszakokban a környezeti állapot változását a kötelezett monitoring keretében ellenőrzi.

(2) A monitoring magában foglalja az (1) bekezdés szerinti ellenőrzés

- a) tervezését;
- b) megvalósítását;
- c) működtetését;
- d) felülvizsgálatát;
- e) megszüntetését.

(3) A monitoringot elrendelő határozat tartalmazza:

- a) a vizsgált környezeti elemek meghatározott paramétereinek észlelését, mérését, megfigyelését;
- b) az észlelési, mérési, megfigyelési adatok gyűjtését, feldolgozását, nyilvántartását, rendszeres értékelését;

c) a monitoringot elrendelő felügyelőségi határozat szerinti tartalmú és gyakoriságú adatszolgáltatást;
d) értékelő tanulmány készítését, határozatban megadott gyakorisággal;
e) a monitoring, illetve annak részét képező létesítmények felszámolására, megszüntetésére vonatkozó terv készítését.

(4) A monitoring rendszer kialakítására és működtetésére vonatkozó tervet környezeti elemenként a tényfeltárási záródokumentációra és a beavatkozási záródokumentációra vonatkozó követelményeknek megfelelően kell elkészíteni.

(5) A monitoring rendszer működtetése során jelentkező, a tervezettől eltérő körülmények esetén a monitoring módosítására vonatkozó (2) bekezdés d) pont szerinti felülvizsgálatot azonnal el kell rendelni, és a működtetést a módosított terv szerint kell végezni.

(6) A beavatkozási záródokumentáció jóváhagyásával elrendelt monitoring legalább a határozatban megállapított időtartam feléig, azonban legfeljebb a záródokumentációt elfogadó határozatot követő 5 évig terjed. A kármentesítés egyéb szakaszaiban elrendelt monitoring legfeljebb az adott szakasz lezárásáig tart.

(7) A (6) bekezdésben foglaltaktól a felügyelőség indokolt esetben eltérhet, különösen, ha a beavatkozás befejezése után az állapot megfigyeléséről más tevékenységhez kapcsolódó monitoring kötelezettség keretében gondoskodnak.

(8) A monitoring jelentés, illetve záródokumentáció tartalmi követelményeit az 5. számú melléklet határozza meg.

(9) A monitoring záródokumentáció alapján a felügyelőség dönt:

- a) szükség esetén tényfeltárást, beavatkozás végzéséről, esetleges kiegészítéséről;
- b) a monitoring folytatásáról;
- c) a monitoring befejezéséről;
- d) a kármentesítés befejezéséről, ha minden körülmény együttes mérlegelése azt mutatja, hogy további kármentesítési munkára nincs szükség.

Adatszolgáltatás

40. § (1) A kibocsátásokkal és a szennyezéscsökkentési intézkedési tervvel kapcsolatos - a 2006/11/EK parlamenti és tanácsi irányelv 6. cikkének (6) bekezdése és a 11. cikke szerinti -, az Európai Bizottság részére történő adatszolgáltatásról a környezetvédelmi és vízügyi miniszter (a továbbiakban: miniszter) gondoskodik.

(2) A kibocsátásokkal kapcsolatos adatok a Központi Statisztikai Hivatal számára külön jogszabály alapján statisztikai felhasználás céljából, az adatvédelemre vonatkozó szabályok megtartása mellett hozzáférhetők.

(3) Az adatszolgáltatás során közölt adatok teljes körűségéért, a bejelentésre kötelezettre érvényes számviteli szabályokkal, statisztikai rendszerrel, valamint egyéb nyilvántartási rendszereivel, mérési, megfigyelési adataival való egyezéséért a bejelentésre kötelezett felelős.

III. ZÁRÓ ÉS ÁTMENETI RENDELKEZÉSEK

41. § (1) E rendelet - a (2) bekezdésben foglalt kivétellel - a kihirdetését követő 15. napon lép hatályba.
(2)-(4)

(5) Meglévő létesítmények esetében a szennyvízbírságról szóló 3/1984. (II. 7.) OVH rendelkezés, illetve a csatornabírságról szóló 204/2001. (X. 26.) Korm. rendelet, új létesítmények esetében a csatornabírságról szóló 204/2001. (X. 26.) Korm. rendelet alapján megállapított jogszabályi és egyedi határértékek a 25. § szerinti engedélyezési eljárásban megszerezhető engedély kiadásáig továbbra is érvényesek.

(6)

42. § (1) E rendelet hatálybalépése után engedélyezett (létesítési vagy építési engedély) létesítmények esetében vízszennyező anyag bevezetése tilos bányatavakba, valamint minden olyan tóba, ahol a fedőrétegek eltávolításával került felszínre a felszín alatti víz, továbbá a külön jogszabály szerinti fokoztán érzékeny területen lévő olyan vízfolyásba, melynek medre időszakosan kiszárad.

(2)-(3)

(4) Abban az esetben, ha a közcsatorna gyűjtőrendszeréhez nem kapcsolódik szennyvíztisztító telep (szabadkiömlőn vagy szivattyútelepen keresztüli közvetlen bevezetés) a határidő csak a szabadkiömlő vagy szivattyútelep vízjogi üzemeltetési engedélykérelmének benyújtására vonatkozik, a gyűjtőrendszerre nem.

(5) Azon új létesítmények szennyvízkibocsátására, melynek engedélye 2003. január 1. és a használt és szennyvizek kibocsátási határértékeiről és alkalmazásuk szabályairól szóló 9/2002. (III. 22.) KöM-KöViM együttes rendelet módosításáról szóló 25/2003. (XII. 29.) KvVM rendelet hatálybalépése között került

kiadásra, technológiai határértéket első ízben 2008. január 1-jét követően kell meghatározni, melyhez a kérelmet 2007. december 31-ig kell benyújtani.

(6)

(7) A természetes és mesterséges eredetű radioaktív anyagoktól eredő, folyadékkal kibocsátott szennyezés kibocsátási határértékeit, az ellenőrzés, valamint a bírságolás szabályait külön jogszabályok határozzák meg.

43. §

44. § A miniszter az e rendeletben meghatározott elsőbbségi anyagok kibocsátási és környezetminőségi (vízszennyezettségi) határértékeit és a felszíni vízbe vezetésre vonatkozó szabályokat rendeletben állapítja meg, amennyiben erről 2006. december 22-ig az Európai Közösség tagállamai között közösségi szintű megegyezés nem jön létre. Az elsőbbségi listára később felvett anyagok esetében - közösségi szintű megegyezés hiányában - a miniszter a kibocsátási és vízszennyezettségi határértékeket az anyag listára kerülésétől számított öt éven belül állapítja meg.

45. § Ez a rendelet a következő uniós jogi aktusoknak való megfelelést szolgálja:

- a) a Tanács 91/271/EGK irányelve (1991. május 21.) a települési szennyvíz kezeléséről,
- b) a Tanács 96/61/EK irányelve (1996. szeptember 24.) a környezetszennyezés integrált megelőzéséről és csökkentéséről, 2. cikk, 3. cikk és 18. cikk,
- c) az Európai Parlament és a Tanács 2000/60/EK irányelve (2000. október 23.) a vízpolitika terén a közösségi fellépés kereteinek meghatározásáról, valamint
- d) az Európai Parlament és a Tanács 2006/11/EK irányelve (2006. február 15.) a Közösség vízi környezetébe bocsátott egyes veszélyes anyagok által okozott szennyezésről,
- e) az Európai Parlament és a Tanács 2004/35/EK irányelve (2004. április 21.) a környezeti károk megelőzése és felszámolása tekintetében a környezeti felelősségről,
- f) az Európai Parlament és a Tanács 166/2006/EK rendelete (2006. január 18.) az Európai Szennyezőanyag-kibocsátási és -szállítási Nyilvántartás létrehozásáról, valamint a 91/689/EGK és a 96/61/EK tanácsi irányelv módosításáról.

1. számú melléklet a 220/2004. (VII. 21.) Korm. rendelethez

A vízszennyező anyagok indikatív listája és a felszíni vizekre veszélyes anyagok köre

A) A fő szennyező anyagok indikatív listája

1. Szerves halogén vegyületek és olyan anyagok, amelyek ilyen vegyületeket alkothatnak a vízi környezetben.
2. Szerves foszforvegyületek.
3. Szerves ónvegyületek.
4. Anyagok és készítmények, vagy ezek lebomlási termékei, amelyekről bebizonyosodott, hogy karcinogén vagy mutagén tulajdonságokkal rendelkeznek, vagy pedig olyan tulajdonságokkal, amelyek kedvezőtlen hatással vannak a szteroidogén, thyroid, szaporodási vagy endokrin függő funkciókra a vízkörnyezetben vagy azon keresztül.
5. Perzisztens szénhidrogének és perzisztens vagy bioakkumulációra hajlamos szerves toxikus anyagok.
6. Cianidok.
7. Fémek és vegyületeik.
8. Arzén és vegyületei.
9. Biocidok és növényvédő szerek.
10. Szuszpenzióban levő anyagok.
11. Az eutrofizációt elősegítő anyagok (különösen a nitrátok és a foszfátok).
12. Az oxigénháztartásra kedvezőtlen hatással levő anyagok (és az olyan paraméterekkel mérhető, mint a BOI és KOI).

B) Az I. vagy II. listába tartozó anyagok, anyagcsoportok

I. listába tartozó anyagok

1. Hígany
2. Kadmium
3. Hexaklórciklohexán (HCH)
4. Széntetraklorid
5. DDT
6. Pentaklórfenol
- 7-10. Aldrin, Dieldrin, Endrin, Izodrin

11. Hexaklórbenzol
12. Hexaklórbutadién
13. Triklórmetán (kloroform)
14. 1,2-diklóretán
15. Triklóretilén
16. Perklóretilén
17. Triklórbenzol

II. listába tartozó anyagok, anyagcsoportok

1. Fémek és vegyületeik
2. Biocidok és az I. listában nem szereplő származékaik
3. A vízi környezetből emberi fogyasztásra kinyert termékekben káros íz- és/vagy szaghatást okozó anyagok és a vízben ilyen anyagokat előidéző vegyületek
4. A szilícium mérgező vagy nem lebomló szerves vegyületei, továbbá a vízben ilyen vegyületeket alkotó anyagok, kivéve azokat, amelyek biológiailag ártalmatlanok, vagy a vízben rövid idő alatt ártalmatlan anyagokká alakulnak át
5. Szervetlen foszforvegyületek és elemi foszfor
6. Lebomló ásványolajok és kőolaj eredetű szénhidrogének
7. Cianidok és fluoridok
8. Az oxigénháztartást károsan befolyásoló anyagok, elsősorban ammónia, nitritek
9. Azbeszt

C) A következőkben felsorolt I. listába tartozó anyagok kibocsátása tilos

1. Hexaklór-ciklohexán (HCH)
2. Aldrin
3. Dieldrin
4. Endrin
5. Isodrin
6. DDT
7. Pentaklórfenol

D) A következőkben felsorolt I. listába tartozó anyagok kibocsátása az alábbi technológiákból tilos

1. Széntetraklorid
 - 1.1. Széntetraklorid gyártás perklórozással (mosást is tartalmazó eljárások és mosással nem járó eljárások)
 - 1.2. Klórmetánok gyártása metán klórozással (beleértve a nagynyomású elektrolitikus klórfejlesztést) és metanolból
 - 1.3. Klórozott fluorozott szénhidrogének (CFC) gyártása
 - 1.4. Széntetrakloridot oldószerként felhasználó üzemek (a termékbe való beépülés nélkül)
 - 1.5. Minden egyéb gyártási technológia
2. Hexaklórbenzol (HCB)
 - 2.1. HCB gyártása és feldolgozása
 - 2.2. Perklóretilén (PER) és széntetraklorid (CC14) gyártása perklórozással
 - 2.3. Triklóretilén gyártása és/vagy perklóretilén gyártása más eljárással
 - 2.4. Kvintozént és teknazént gyártó üzemek
3. Hexaklórbutadién (HCBd)
 - 3.1. Perklóretilén (PER) és széntetraklorid (CC14) gyártása perklórozással
 - 3.2. Triklóretilén gyártása és/vagy perklóretilén gyártása más eljárással
4. Kloroform (CHCl₃)
 - 4.1. Klórmetánok gyártása metanolból vagy metanol és metán keverékéből
 - 4.2. Klórmetánok gyártása metán klórozásával
 - 4.3. Klórozott fluorozott szénhidrogének (CFC) gyártása
5. Triklóretilén (TRI)
 - 5.1. Triklóretilén (TRI) és perklóretilén (PER) gyártása
6. Perklóretilén (PER)
 - 6.1. Triklóretilén (TRI) és perklóretilén (PER) gyártása (TRI-PER) eljárással
 - 6.2. Széntetraklorid és perklóretilén gyártása (TETRA-PER) eljárás
 - 6.3. Klórozott fluorozott szénhidrogének (CFC) gyártása
7. Triklórbenzol (TCB)
 - 7.1. TCB gyártása hexaklórciklohexán (HCH) dehidroklórozásával és/vagy TCB feldolgozása
 - 7.2. Klórbenzol gyártása és/vagy feldolgozása benzol klórozásával

E) Az elsőbbségi és elsőbbségi veszélyes anyagok, anyagcsoportok listája

Sorszám	CAS szám ¹	EU szám ²	Elsőbbségi anyagok, anyagcsoportok neve (*)	Elsőbbségi veszélyes anyagok, anyagcsoportok
(1)	15972-60-8	240-110-8	Alaklór	
(2)	120-12-7	204-371-1	Antracén	
(3)	1912-24-9	217-617-8	Atrazin	
(4)	71-43-2	200-753-7	Benzol	
(5)	n.a. ³	n.a.	Brómozott difeniléterek (**)	X
(6)	7440-43-9	231-152-8	Kadmium és vegyületei	X
(7)	85535-84-8	287-476-5	C ₁₀₋₁₃ -klóralkánok (**)	X
(8)	470-90-6	207-432-0	Klórfevinfosz	
(9)	2921-88-2	220-864-4	Klórpirifosz	
(10)	107-06-2	203-458-1	1,2-diklórétán	
(11)	75-09-2	200-838-9	Diklórmetán	
(12)	117-81-7	204-211-0	Di(2-etilhexil)ftalát	
(13)	330-54-1	206-354-4	Diuron	
(14)	115-29-7	204-079-4	Endoszulfán	
	959-98-8	n.a.	(alfa-endoszulfán)	
(15)	206-44-0	205-912-4	Fluorantén	
(16)	118-74-1	204-273-9	Hexaklórbenzol	X
(17)	87-68-3	201-765-5	Hexaklórbutadién	X
(18)	608-73-1	210-158-9	Hexaklórciklohexán	X
	58-89-9	200-401-2	(gamma izomer, Lindán)	
(19)	34123-59-6	251-835-4	Izoproturon	
(20)	7439-92-1	231-100-4	Ólom és vegyületei	
(21)	7439-97-6	231-106-7	Higany és vegyületei	X
(22)	91-20-3	202-049-5	Naftalin	
(23)	7440-02-0	231-111-4	Nikkel és vegyületei	
(24)	25154-52-3	246-672-0	Nonilfenolok	X
	104-40-5	203-199-4	(4-p-nonilfenol)	
(25)	1806-26-4	217-302-5	Oktilfenolok	
	140-66-9	n.a.	(p-terc-oktilfenol)	
(26)	608-93-5	210-172-5	Pentaklórbenzol	X
(27)	87-86-5	201-778-6	Pentaklórfenol	
(28)	n.a.	n.a.	Policiklikus aromás szénhidrogének	X
	50-32-8	200-028-5	(Benz(a)pirén),	
	205-99-2	205-911-9	(Benz(b)fluorantén),	
	191-24-2	205-883-8	(Benz(g,h,i)perilén),	
	207-08-9	205-916-6	(Benz(k)fluorantén),	
	193-39-5	205-893-2	(Indeno(1,2,3-cd)pirén)	
(29)	122-34-9	204-535-2	Simazin	
(30)	688-73-3	211-704-4	Tributil-ón vegyületek	X
	36643-28-4	n.a.	(Tributil-ón-kation)	
(31)	12002-48-1	234-413-4	Triklórbenzolok	
	120-82-1	204-428-0	(1,2,4-triklórbenzol)	
(32)	67-66-3	200-663-8	Triklórmetán (kloroform)	
(33)	1582-09-8	216-428-8	Trifluralin	

(*) A táblázatban, ahol anyagcsoport szerepel, az anyagcsoportra tipikusan jellemző egyedi vegyületek, mint indikatív paraméterek, vannak feltüntetve (zárójelben, sorszám nélkül).

(**) Ez az anyagcsoport számos egyedi komponenst tartalmaz. Jelenleg konkrét vegyület, mint indikatív paraméter, még nem adható meg.

2. számú melléklet a 220/2004. (VII. 21.) Korm. rendelethez

2/I. A csatornabírság és a vízszennyezési bírság számítása

1. A küszöbértékeknek, illetve a kibocsátási határértékeknek való megfelelést az engedélyben meghatározott mintavételi helyen vett szennyvízminta vizsgálata alapján kell megállapítani.

2. A csatornabírság és a vízszennyezési bírság összegének meghatározása.

A helyhez kötött pontszerű vízszennyező forrás engedélyezett küszöbértékének, kibocsátási határértékének túllépése miatt kiszabandó bírságot a következők szerint kell megállapítani:

2.1. A tárgyévre kiszabott éves bírságot ($B_{\text{éves}}$), a tárgyévben az egyes bírságolási időszakokra megállapított bírságolási részösszegek ($B_{\text{időszakos}}$) összegzésével kell megállapítani:

$$B_{\text{éves}} = \sum B_{\text{időszakos}}$$

2.2. Egy adott bírságolási időszakra megállapított időszakos bírságot ($B_{\text{időszakos}}$) az egyes szennyező anyagoként külön, az engedélyezett határértékből, küszöbértékből számolható megengedett mennyiség fölötti kibocsátási mennyiségre kiszámolt bírságok (B_{sza}) összegzésével kell megállapítani:

$$B_{\text{időszakos}} = \sum B_{\text{sza}}$$

2.3. Egy adott szennyező anyag küszöbérték, határérték fölötti koncentrációval való kibocsátása után a bírságot a következő képlettel kell kiszámítani:

$$B_{\text{sza}} = M_f \times k$$

ahol

B_{sza} = egy adott bírságolási időszakban egy adott szennyező anyagra vonatkoztatott bírság, melyet a küszöbérték, határérték fölött kibocsátott szennyezési koncentrációból számolt szennyezőanyag mennyiség alapján számolunk [Ft]

M_f = a küszöbérték, határérték fölött kibocsátott szennyezési koncentrációból számolt szennyezőanyag mennyiség [kg/bírságolási időszak]

k = a fajlagos bírságtétel az adott szennyező anyagra vonatkozóan [Ft/kg]

A küszöbérték, határérték fölött kibocsátott szennyezési koncentrációból számolt szennyezőanyag mennyiség (M_f) kiszámítása:

$$M_f = M_t - M_e$$

ahol

M_t = a tényleges szennyezőanyag-kibocsátás tömegárama a bírságolási időszakra, azaz az ellenőrzés szerint kibocsátott szennyezőanyag mennyiség (kg/bírságolási időszak),

és

$$M_t = C_i \times Q_t$$

M_e = az engedélyezett, küszöbérték határérték és szennyvízhozam alapján meghatározott szennyezőanyag mennyiség tömegáramban (kg/bírságolási időszak), azaz a kibocsátásra engedélyezett maximális szennyezőanyag mennyiség,

és

a) települési tisztítóból való kibocsátás esetében, valamint olyan egyéb kibocsátások esetében, ahol a ténylegesen kibocsátott szennyvízmennyiség nem haladja meg a bírságolási időszakra számolt engedélyezett szennyvízmennyiséget

$$M_e = C_e \times Q_t$$

b) azon kibocsátások esetében, amikor a ténylegesen kibocsátott szennyvízmennyiség meghaladja a bírságolási időszakra számított engedélyezett mennyiséget és a kibocsátás nem települési tisztítóból történik

$$M_e = C_e \times Q_e$$

C_e = az engedélyben előírt koncentrációs küszöbérték, határérték [mg/l], vagy százalékban kifejezett csökkentési hatások [%] alapján számított koncentráció

C_i = az ellenőrzés során mért, egy adott szennyező anyagra vonatkozó tényleges koncentráció [mg/l],

Q_t = a kibocsátott szennyvíz mennyisége a bírságolási időszakban az ellenőrzés alapján [m^3 /bírságolási időszak],

Q_e = az engedélyben előírt kibocsátható szennyvízmennyiség alapján a bírságolási időszakra számolt engedélyezett szennyvízmennyiség [m^3 /bírságolási időszak].

Megjegyzés: A Q_e engedélyezése során a kibocsátó adatszolgáltatását kell figyelembe venni azzal, hogy az engedélyezett kivánt kibocsátandó szennyvízmennyiség megadásánál az erre vonatkozó kérelmét a vízszolgáltatóval kötött szerződésével, a termelő kapacitási adatokkal, valamint saját vízbázisának víztermelési adataival indokolnia kell.

A Q_e engedélyezett szennyvízmennyiség-kibocsátás mértékét a hatóság - az előző évi ellenőrzésen alapuló kibocsátás (Q_t) alapján - módosíthatja.

Amennyiben az engedélyben előírt technológiai határérték [kg vízszennyezőanyag/tonna termék] dimenzióban van megadva, akkor a kibocsátásra engedélyezett maximális szennyezőanyag mennyiség [M_e] értékét a következő képlettel kell kiszámolni:

$$M_e = T \times C_f$$

ahol:

T = a termelés jellemző volumenadata a bírságolási időszakra

C_f = a termelési egységre vetített technológiai határérték [kg/t]

2.4. Abban az esetben, ha az ellenőrzés során mért koncentráció (helyszíni ellenőrzés vagy önellenőrzés) az engedélyben előírt küszöbérték, határérték kétszeresét eléri vagy meghaladja, egy adott szennyező anyagra vonatkozóan, azaz a túllépés mértéke 100%, vagy annál nagyobb, akkor az adott szennyező anyagra a 2.3. pont szerint számított bírságot (B_{sza}) meg kell szorozni a [j] jelentős túllépés miatti bírságtényezővel.

Azaz

$$B'_{vsza} = B_{vsza} \times j$$

ahol

j = 1,3, illetve veszélyes és mérgező anyagok esetében j = 2

Egy adott bírság számítási időszakra megállapított időszakos bírság számításánál a küszöbérték, határérték kétszeresét elérő vagy meghaladó szennyező anyagra a fenti képlet szerint számolt (B'_{sza}) bírságot kell a 2.2. pont szerinti összegzés során figyelembe venni.

2.5. Bírságszámítás nem engedélyezett hígítás esetén akkor, ha a tényleges szennyezőanyag-kibocsátási mennyiség (M_t) meghaladja az engedélyezett (M_e) mennyiséget: Amennyiben az ellenőrző vizsgálatok azt állapítják meg, hogy az engedélyezett vízhozamnál nagyobb szennyvízkibocsátás folyik.

$$B_{sza} = [(M_t - M_e) \times k] \times h$$

ahol

h = hígítási bírságtényező

és

2.5.1. ha egy adott szennyező anyag a kibocsátásra engedélyezett küszöbértéknek, határértéknek megfelel, akkor

$$h = 1,1$$

2.5.2. ha egy adott szennyező anyagra vonatkozó mért szennyezési koncentráció a kibocsátására engedélyezett küszöbértéknek, határértéknek nem felel meg, akkor

$$h = 1,3$$

2.6. Bírságszámítás az 1. számú melléklet C. és D. pontja szerint tiltott szennyezőanyag kibocsátása esetén. A bírságot a bírságot a bírságot a bírságot a kibocsátott szennyező anyag teljes mennyiségére kell megállapítani:

$$B_{\text{sza}} = M_t \times k$$

2.7. A bírság számítási időszak meghatározása:

2.7.1. A bírság számítási időszakot a következők szerint kell értelmezni:

Kibocsátási jellemzők	Bírságot számítási időszak
Nem önellenőrzés köteles, folyamatos szennyvízkibocsátás esetén	A tárgyév január 1-jétől, a megelőző év utolsó helyszíni ellenőrzésének eredménye alapján, a tárgyév első helyszíni ellenőrzésének időpontjáig, majd az első helyszíni ellenőrzés időpontjától a következő helyszíni ellenőrzésig, de legkésőbb a tárgyév december 31-éig
Önellenőrzés köteles folyamatos szennyvízkibocsátás esetén	A tárgyév január 1-jétől a megelőző év utolsó önellenőrzési mintavételi vizsgálat eredménye alapján, a tárgyév első önellenőrzési időpontjáig majd az azt követő mintavételi időpontig, de legkésőbb a tárgyév december 31-éig
Idény üzem esetén	az idényben elvégzett egyik ellenőrzéstől a következő ellenőrzésig (önellenőrzésig), illetve az idény időtartamában, de legkésőbb a tárgyév december 31-éig
Változó szennyvízkibocsátású üzem esetén	a működési ciklusban elvégzett egyik ellenőrzéstől (önellenőrzéstől) a következő ellenőrzésig, (önellenőrzésig), illetve a ciklus időtartamára, de legkésőbb a tárgyév december 31-éig

2.7.2. Amennyiben a kibocsátó önellenőrzést végez folyamatos, valamint egész évben üzemelő, változó szennyvízkibocsátású üzem esetében a teljes naptári évet (január 1-jétől-december 31-éig) lehet figyelembe venni a bírságszámítás időszakának, és egy adott szennyezőanyag-kibocsátási mennyiségét a mérési koncentráció átlaga ($C_{\text{á}}$) és az egész évben kibocsátott vízmennyiség alapján lehet meghatározni.

$$M_{\text{t éves}} = C_{\text{á}} \times Q_{\text{t éves}}$$

ahol

$$C_{\text{á}} = \frac{\sum_{i=1}^n C_i}{n} \quad \text{és}$$

$$M_{\text{e éves}} = C_e \times Q_{\text{éves eng.}},$$

valamint

$$M_{\text{f éves}} = M_{\text{t éves}} - M_{\text{e éves}}$$

Ezt az eljárást csak akkor lehet alkalmazni, ha

a) települési tisztítóból való kibocsátás esetében az éves mérések sorozatában a határértéket túllépő mérési eredmények maximálisan megengedett száma megfelel a következő követelményeknek. (Ha ennek nem felel meg, akkor az önellenőrzési tervben rögzített egyik ellenőrzési időponttól a következő ellenőrzési időpontig kell a bírságszámítási időszakot figyelembe venni.);

Az engedélyben előírt követelményeket ki nem elégítő mérési eredmények megengedhető száma egy adott szennyező anyagra vonatkozóan:

Az éves önellenőrző mérések száma egy adott szennyező anyagra	Az engedélynek nem megfelelő mérési eredmények száma egy adott szennyező anyagra	Az éves önellenőrző mérések száma egy adott szennyező anyagra	Az engedélynek nem megfelelő mérési eredmények száma egy adott szennyező anyagra	Az éves önellenőrző mérések száma egy adott szennyező anyagra	Az engedélynek nem megfelelő mérési eredmények száma egy adott szennyező anyagra
4-7	1	111-125	10	252-268	19
8-16	2	126-140	11	269-284	20
17-28	3	141-155	12	285-300	21
29-40	4	156-171	13	301-317	22
41-53	5	172-187	14	318-334	23
54-67	6	188-203	15	335-350	24
68-81	7	204-219	16	351-365	25
82-95	8	220-235	17		
96-110	9	236-251	18		

A települési tisztító megfelelő működéséhez szükséges további követelmények a nem megfelelő mérési eredményekre vonatkozóan:

aa) Ha a megengedett esetek száma nagyobb 1-nél, de kisebb mint 10, akkor azok egymást követő mérésekhez nem tartozhatnak. Ha a mérési gyakoriság nagyobb mint 126, akkor 2-nél, ha nagyobb mint 300, akkor 3-nál több egymás mellett lévő meg nem engedett mérési eredmény nem fordulhat elő.

ab) A dikromátos oxigénfogyasztás (KOI_k) és a biokémiai oxigénigény (BOI₅) esetében az üzemszerű működés közben vett minta engedélyben előírtaknak nem megfelelő mérési eredménye sem haladhatja meg 100%-kal a koncentrációban meghatározott engedélyezett határértéket. Az összes lebegőanyag (ÖLA) esetében a nem megfelelő mérési eredmény nem haladhatja meg 150%-kal a koncentrációban meghatározott engedélyezett határértéket.

ac) A külön jogszabály szerinti érzékeny területeken lévő felszíni vizekbe vezetés esetén az összes foszfor (Pösszes) és összes nitrogén (Nösszes) esetében a mérési eredmények éves átlaga (a nem megfelelő mérési eredményeket is beleszámolva), meg kell feleljen az engedélyben előírt határértéknek.

b) Az egyéb kibocsátások (nem települési tisztítóból való kibocsátás) esetében egy adott szennyező anyagnak a maximális koncentrációjú kibocsátása nem haladhatja meg 100%-kal az engedélyezett határértéket. (Ha ennek nem felel meg, akkor az önellenőrzési tervben rögzített egyik mintavételi időponttól a következő mintavételi időpontig kell a bírságszámítási időszakot figyelembe venni).

2.8. A rendkívüli csatornabírság, illetve vízszennyezési bírság számítása

A bírságot a szennyezési időszakra minden szennyező anyagra külön-külön, a kibocsátott szennyező anyagok teljes mennyiségére kell megállapítani.

$$B_R = \sum B_{sza}$$

és

$$B_{sza} = [Q_r \times C_i \times k] \times R$$

illetve nem szennyvízzel történő rendkívüli szennyezés esetén

$$B_{sza} = M_r \times k \times R$$

ahol

B_{sza} = egy adott szennyező anyagra számított bírság a rendkívüli szennyezés időszakára [Ft]

Q_r = a rendkívüli szennyezés időszakában kibocsátott szennyvízmennyiség [m^3 /rendkívüli szennyezési időszak]

M_r = a nem szennyvízzel okozott rendkívüli szennyezés szennyező anyagának teljes (becsült)

mennyisége

R = rendkívüli szennyezési szorzótényező, melynek értékei a 36. § (4) bekezdés

a) pontja esetén: R = 1

b) pontja esetén: R = 2

c) pontja esetén: R = 3

d) pontja esetén: R = 5

2.9. A „k” fajlagos bírságtétel megállapítása:

Sorszám	A szennyezés neve	Bírságtétel Ft/kg
<i>A) Szennyező anyagok, közcsatornát károsító anyagok</i>		
1.	Dikromátos oxigénfogyasztás KOI_k	140
2.	Ötnapos biokémiai oxigénigény BOI_5	525
3.	Összes nitrogén N összes	700
4.	Összes szervesetlen nitrogén (ammónium, nitrit, nitrát)	700
5.	pH	
	- határérték alatt	700
	- határérték felett	700
6.	Összes só	
	- természetes eredetű	28
	- technológiai eredetű	140
7.	Nátrium-egyenérték* (%)	
	- természetes eredetű	56
	- technológiai eredetű	280
8.	Összes lebegőanyag	140
9.	Ammónia-ammónium-nitrogén	700
10.	Összes vas	280
11.	Összes mangán	2 800
12.	Szulfid	14 000
13.	Aktív klór	7 000
14.	Összes foszfor	5 600
15.	Foszfát foszfor	5 600
16.	Szulfid	875
17.	Szulfát	140
18.	Szerves oldószer extrakt (olajok, zsírok)	2 800
19.	Coliform szám**	$0,05 \times 2^n \text{ Ft/m}^3$
20.	Nitrát-nitrogén	140
21.	Nitrit-nitrogén	140
22.	Klorid	7 000
23.	Kátrány	16 800
24.	Fenolok (fenol index)	7 000
25.	Fluoridok	7 000
26.	Összes alifás szénhidrogén (TPH) C5-C40, ill. alifás szénhidrogének fűtőolajként kimutatva C10-C32	17 500
<i>B) Veszélyes és mérgező anyagok</i>		
27.	Adszorbeálható szerves halogén vegyületek, klórban kifejezve (AOX)	140 000
28.	Alaklór	190 000
29.	Aldrin	1 000 000
30.	Alumínium (összes)	7 000
31.	Antimon (összes)	28 000
32.	Antracén	480 000
33.	Arzén (összes)	28 000
34.	Atrazin	90 000
35.	Azbeszt	28 000
36.	Bárium (összes)	17 500

37.	Benz(g,h,i)perilén	30 000
38.	Brómozott difenil-éterek (PBDE)****	-
39.	BTEX (benzol, toluol, etilbenzol, xilol)	10 000
40.	Cianidok (könnyen felszabaduló)	700 000
41.	Cianid (összes)	7 000
42.	Cink (összes)	7 000
43.	Dieldrin	1 000 000
44.	Dioxinok és furánok	1 400 000
45.	Di(2-etilhexil)ftalát	30 000
46.	1,2-diklór-etán	28 000
47.	DDT	1 000 000
48.	Diuron	200 000
49.	Diklórmetán (DCM)	14 000
50.	Endosulfán	1 400 000
51.	Endrin	1 000 000
52.	Etilén oxid	10 000
53.	Ezüst (összes)	140 000
54.	Fluorantén	400 000
55.	Heptaklór	1 000 000
56.	Hexabrom-bifenil	1 000 000
57.	Hexaklórbenzol (HCB)	140 000
58.	Hexaklórbutadién (HCBd)	70 000
59.	Hexaklór-ciklohexán (HCH)	1 000 000
60.	Higany (összes)	1 400 000
61.	Isodrin	1 000 000
62.	Izoproturon	160 000
63.	Kadmium (összes)	140 000
64.	Klór-alkánok, C ₁₀ -C ₁₃ ****	
65.	Klórdán	1 000 000
66.	Klórdekon	
67.	Klórfeninfosz	520 000
68.	Kloroform (triklór-metán)	70 000
69.	Klórpinfosz	1 400 000
70.	Kobalt (összes)	28 000
71.	Króm (VI)	28 000
72.	Króm (összes)	7 000
73.	Mirex	1 000 000
74.	Molibdén	28 000
75.	Naftalin	16 000
76.	Nikkel (összes)	28 000
77.	Nonil-fenolok és nonil-fenol-etoxilátok	140 000
78.	Oktil-fenolok és oktil-fenol-etoxilátok	960 000
79.	Ólom (összes)	28 000
80.	Ón (összes)	7 000
81.	Pentaklór-benzol	1 400 000
82.	Pentaklórfenol	1 000 000
83.	Perklóretilén (tetraklóretilén)	140 000
84.	Policiklikus aromás szénhidrogének (PAH-k)*****	14 000
	Benz(a)pirén	
	Benz(b)fluorantén	
	Benz(g,h,i)perilén	
	Benz(k)fluorantén	
	Indeno(1,2,3-cd)pirén	
85.	Poliklórozott bifenilek (PCB-k)	1 000 000
86.	Réz (összes)	7 000
87.	Simazin	50 000
88.	Szelén (összes)	28 000
89.	Széntetrazoksid (tetraklór-metán TCM)	47 000
90.	Tallium (összes)	28 000
91.	Toxafén	1 000 000

92.	Toxicitás	140 Ft/m ³
93.	Tributil-ón és vegyületei	1 400 000
94.	Trifenil-ón és vegyületei	1 400 000
95.	Trifluralin	1 000 000
96.	Triklórbenzolok (TCB)	140 000
97.	Triklóretilén	70 000
98.	Vinilklorid	20 000
<i>C) Egyebek</i>		
100.	10 perces ülepedő anyag	140
101.	Hőterhelés ***	10 Ft/°C/m ³

* A víz kalcium-, magnézium- és káliumtartalmával 45 egyenérték%-ban egyensúlyt tartó nátrium kg-ban kifejezett értékét meghaladó mennyiség.

** Az „n” a cm³-kénti coliform szám normál alakban kifejezett értékének kitevője, de legfeljebb 4.

*** A hőterhelés bírságtényezője Ft/°C/m³, mely a kibocsátott vízmennyiségnek csak a hőfokára értelmezhető.

**** Ez az anyagcsoport számos egyedi komponenst tartalmaz. Jelenleg konkrét vegyület, mint indikatív paraméter, még nem adható meg.

***** A bírságtétel a felsorolt egyedi PAH-k összességére vonatkozik.

2.10. Többszörös bírságolás elkerülésére vonatkozó előírás

A bírság számításánál és megállapításánál többszörös bírságolást nem lehet alkalmazni.

2/II. A vízvédelmi bírság bírságtételeinek meghatározása

A vízvédelmi bírság mértéke, ha a kibocsátó

a) a külön jogszabály alapján elkészítendő önellenőrzési terv készítését és annak jóváhagyását elmulasztotta	300 000 Ft/év
b) az önellenőrzési tervét a felügyelőség általi felszólításra sem készíti el	1 000 000 Ft/ eset
c) a jóváhagyott önellenőrzési terv teljesítését elmulasztotta	300 000 Ft/ eset
d) vízhasználatáról és a kibocsátott szennyvizéről szándékosan valótlan adatot közöl	1 000 000 Ft/ eset
e) nem készíti el szennyezéscsökkentési ütemtervét a felügyelőség által előírt határidőig	200 000 Ft/év és 10 000 000 Ft/év között (a települési szennyvíz elvezetése esetében a bírságot a település LE terhelés nagyságrendje függvényében egyedileg kell megállapítani)
f) szennyezéscsökkentési ütemtervét nem a jóváhagyott ütemezés szerint végzi	500 000 Ft/ellenőrzés
g) a szennyvízkibocsátására vonatkozó (jogszabályban, illetve hatósági kötelezésben előírt) adatszolgáltatási kötelezettségét határidőre, illetve a felügyelőség felszólítására sem teljesíti	1 000 000 Ft/ eset
h) engedélyköteles tevékenységet, illetve az ehhez tartozó technológia üzemeltetését hatósági engedély nélkül kezdi meg, és szennyvízkibocsátást folytat	100 000 Ft/nap
i) engedélyezéshez szükséges adatokban bekövetkezett változást nem jelenti be a területileg illetékes felügyelőségnek és nem kéri az engedély módosítását, valamint a felügyelőség általi felszólításra a módosításhoz szükséges meglévő engedélyét, továbbá a kibocsátására jellemző szennyező anyagokra vonatkozó nyilatkozatát a hatóság részére az előírt határidőre nem küldi meg	200 000 Ft/ eset
j) vagy felszíni vízbe, csapadék-vízvezető hálózatba engedély nélküli szennyvíz- (használtvíz) bevezetését a hatóság által előírt határidőre nem szünteti meg, illetve a 12. § (5) bekezdés szerinti tilalmat megszegi és közcsonnába hulladékot (így különösen: élelmiszer hulladékot) bocsát	200 000 Ft/ eset

3. számú melléklet a 220/2004. (VII. 21.) Korm. rendelethez

A szennyvízkibocsátás engedélyezéséhez benyújtandó engedélykérelmi dokumentáció tartalmi követelményei

A) A tartalmi követelményekre vonatkozó általános előírások

A szennyvízkibocsátás engedélyezéséhez az e rendelet 21. § (1)-(3) bekezdéseiben előírt engedélyezési eljárás során a külön jogszabályok szerinti engedélykérő dokumentáció tartalmi követelményeire vonatkozó előírásokat csak új létesítmények vízjogi engedélyezése, új és meglévő létesítmények egységes környezethasználati engedélyezése és meglévő létesítmények felülvizsgálata során kell teljesíteni, továbbá az engedélykérelemnek tartalmaznia kell a B) fejezet szerint meghatározott adatokat is.

B) Meglévő létesítményből kibocsátók engedélyének (vízjogi üzemeltetési, környezetvédelmi, működési, egységes környezethasználati) szennyvízkibocsátással kapcsolatos megújításához, illetve meglévő, a 21. § (3) bekezdés szerinti kibocsátást folytatók kibocsátási határértékeinek megállapításához az e rendelet hatálybalépése után benyújtott engedélykérő dokumentációnak a következő adatokat, tervrészleteket kell tartalmaznia:

1. Általában szükséges adatok minden kibocsátóra értelemszerűen vonatkoztatva

1.1. A külön jogszabályban meghatározott adatok.

1.2. Termelő üzemekből kibocsátók termelésre, gyártástechnológiára vonatkozó, az 1.1. pontban előírtakon túli, egyéb jellemző adatai:

a) a szennyvíz keletkezését eredményező gyártástechnológia, a felhasznált alap- és segédanyagok, az ezekkel összefüggő - az anyagokban előforduló - károsító anyagok fajtái. A termelés jellemző volumen adata, illetőleg a termelési kapacitás;

b) a termelési időszakok időtartama;

c) a szennyvíz keletkezését befolyásoló munkarend, az éves üzemnapok száma;

d) idényben vagy időszakosan működő kibocsátóknál az aktuális idény vagy időszak tartama, jellemzői;

e) több műszakban, eltérő technológiákkal üzemelő kibocsátóknál a szennyvíz műszakonkénti megoszlása;

f) a vízvesztésnek az alkalmazott technológia jellemzői alapján mért vagy számított mértéke;

g) amennyiben az adott gyártási technológiára vonatkozóan a külön jogszabályban technológiai határértékek vannak érvényben, meg kell adni, hogy a folytatott (vagy folytatni kívánt) tevékenység(ek) a jogszabály mellékletében szereplő technológiák melyikével azonosítható (sorszám és pontos megnevezés megjelölésével);

h) több - technológiai határértékkel bíró - gyártási technológia esetében a szennyvízmennyiség megadása technológiai bontásban, m³/nap mértékegységben. Amennyiben a technológiai határérték(ek) a felhasznált anyag vagy termék egységére vetített szennyező anyag mennyiségben van megadva (kg/t), akkor szükséges a felhasznált anyag vagy előállított termék mennyiségének megadása technológiánként.

1.3. Közvetlen bevezetést folytató kibocsátások esetében a befogadó jellemző adatai:

a) megnevezése,

b) vízhozamának jellemzői,

c) vízminőség-védelmi területi kategória szerinti besorolása,

d) a közvetlen bevezetés helyének szelvény száma, EOV koordinátái,

e) a bevezetés jellegének (parti, sodorvonal, hígulási) leírása.

1.4. Szennyvíztisztító telepről való kibocsátással folytatott közvetlen bevezetés esetén szükséges egyéb adatok:

a) a tisztítótelep lakott területtől való távolsága,

b)

c) az üzemelés (szennyvíztisztítás) megkezdésének időpontja,

d) az engedély jogerőre emelkedését követő érdemi, a szennyvíztisztítás hatékonyságát befolyásoló változások ismertetése,

e) a szennyvíztisztító mértékadó kapacitás (m³/d; LE),

f) a szennyvíztisztító telep jellemző szennyező anyag terhelése,

g) a szennyvíztisztítási technológia leírása,

h) az üzemelő tisztító műtárgyak ismertetése,

i) a szennyvíztisztítás hatásfoka,

j) a keletkező iszap mennyiségi, minőségi adatai, kezelése, végleges elhelyezése.

1.5. A szennyvíz-előkezelő és szennyvíztisztító létesítmények üzemeltetési és kárelhárítási szabályzatának leírása

1.6. A kibocsátás szabályozására vonatkozó, a kibocsátó kérelmét, javaslatát tartalmazó adatok

- a) egyedi kibocsátási határérték kérelmére és a kérelem alátámasztására vonatkozó adatok, ismertetések;
- b) a szennyvízkibocsátás ellenőrzésére vonatkozó adatok
 - mintavételi helyek (önellenőrzési és hatósági mintavétel a nyers szennyvíz és a kibocsátott szennyvíz ellenőrzésére),
 - = keletkezési helyre előírt technológiai határérték ellenőrzési helye,
 - = elkeveredés előtti helyre előírt technológiai határérték ellenőrzési helye,
 - = közcsatornába vagy közös üzemi csatornába vezetésre előírt határérték ellenőrzési helye,
 - = felszíni víz befogadóba való közvetlen bevezetésre előírt kibocsátási határérték ellenőrzési helye,
 - önellenőrzést végző laboratórium megnevezése.

1.7. Benyújtandó egyéb tervrészletek, adatok:

- a) átnézetes helyszínrajz,
- b) telephely részletes helyszínrajz, a szennyvízelvezető, előkezelő, tisztító létesítményekkel,
- c) a szennyvíz-előtisztító, illetve tisztító technológia működési hossz-szelvény,
- d) szennyvízre, szennyvíziszapra vonatkozó - lehetőleg - akkreditált laboratórium által elvégzett önkontroll vizsgálati eredmények,
- e) a felügyelőség hatáskörébe nem tartozó alkalmazási, működési és használatbavételi engedélyek, valamint a közegészségügyi hatóság által kiadott engedély másolatai és a telep nyilvántartási száma,
- f) az eddig előfordult üzemzavarok, havária események rövid ismertetése.

2. Egyes vízelétesítményekből való kibocsátás esetén az 1.1., 1.3-1.7. pontokban előírtak értelemszerű megadásán túl az engedélykérő dokumentációhoz a következőket is csatolni kell:

2.7. Települési szennyvíztisztítóból való kibocsátás esetén

- a) a telep lakosegyenértékben ($60 \text{ g BOI}_5/\text{fő} \times \text{nap}$) kifejezett szervesanyag eltávolító kapacitása,
- b) nitrifikációra vonatkozó adatok, műtárgyak, tartózkodási idők, berendezések,
- c) denitrifikációra vonatkozó adatok, műtárgyak, tartózkodási idők, berendezések, használt vegyszerek megnevezése, mennyisége,
- d) foszfor eltávolításra vonatkozó adatok, műtárgyak, tartózkodási idők, berendezések, használt vegyszerek megnevezése, mennyisége,
- e) a telep lakosegyenértékben ($60 \text{ g BOI}_5/\text{fő} \times \text{nap}$) kifejezett szervesanyag terhelése,
- f) csatornamű hulladékok mennyiségére, minőségére, kezelésére vonatkozó adatok.

2.8. Szivattyútelepről való közvetlen bevezetést folytató kibocsátás esetén

- a)
- b) az engedély jogerőre emelkedését követő érdemi, a kibocsátást befolyásoló változások ismertetése,
- c) a kibocsátott szennyvíz mennyiségére és minőségére vonatkozó (önellenőrzési) adatok,
- d) egyéb csatornamű hulladékok mennyiségére, minőségére és ártalmatlanítására vonatkozó adatok,
- e) üzemeltetési szabályzat,
- f) kárelhárítás szabályzat.

2.9. A végpontján szennyvíztisztító teleppel nem rendelkező szennyvízelvezető hálózathálóból (szabadkiömlőből) való közvetlen bevezetés esetén

- a)
- b) az engedély jogerőre emelkedését követő érdemi, a kibocsátást befolyásoló változások ismertetése,
- c) a kibocsátott szennyvíz mennyiségére és minőségére vonatkozó (önellenőrzési) adatok,
- d) kárelhárítási szabályzat.

3. Amennyiben a meglévő létesítményből kibocsátást folytató vízjogi engedélyköteles kibocsátó nem rendelkezik érvényes vízjogi üzemeltetési engedéllyel az 1., 2. fejezetekben előírtak értelemszerű alkalmazásával megadott adatokon túl a következőket is csatolni kell az engedélykérő dokumentációhoz:

3.7.

3.8. Amennyiben a kibocsátó nem nyújtott be engedélykérelmet

- a) szennyvíztisztító telepről vagy szennyvíz-előtisztító (kezelő) létesítményből való kibocsátás esetében
 - a külön jogszabályban előírtak;
- b) szivattyútelepről való közvetlen bevezetés esetében
 - a vízgyűjtőterület jellemzése,
 - a vízgyűjtőterületen működő, a környezetre potenciális veszélyt jelentő, nagyobb ipari szennyvízkibocsátók megnevezése, ezen kibocsátók szennyvízeinek jellemzése,

- a vízgyűjtőterületen leeresztett települési folyékony hulladék mennyisége, minősége,
- a szivattyútelep műtárgyainak és berendezéseinek leírása, vázlatrajza;
- c) szabadkiömlőből való közvetlen bevezetés esetében
- a vízgyűjtőterület jellemzése,
- a vízgyűjtőterületen működő, a környezetre veszélyt jelentő, nagyobb ipari szennyvízkibocsátók megnevezése, ezen kibocsátók szennyvizeinek jellemzése,
- a vízgyűjtőterületen leeresztett települési folyékony hulladék mennyisége, minősége.

4. számú melléklet a 220/2004. (VII. 21.) Korm. rendelethez

A beavatkozási terv tartalmi követelményei

1. A beavatkozási terv készítése során

- a) vizsgálni kell minden olyan szennyező anyag térbeli előfordulását, melynek jelenléte a károkozó tevékenysége vagy az általa alkalmazott technológiák alapján valószínűsíthető;
- b) részletes kémiai vizsgálatot kell végezni a felszíni vízre, üledékre vonatkozóan annak érdekében, hogy valamennyi, a szennyeződést okozó szennyező anyag előfordulása megállapítható legyen;
- c) le kell határolni a szennyeződés által érintett területet;
- d) ki kell választani az alkalmazásra javasolt, bizonyítottan legjobb elérhető beavatkozási technológiát;
- e) vizsgálni kell a kármentesítés beavatkozásának pénzügyi-műszaki megvalósíthatóságát, költséghasznosságát.

2. A beavatkozási tervben megjelölt lehetséges beavatkozások közötti választáshoz a kötelezett

- a) az elsődleges beavatkozások azonosítása során köteles mérlegelni a felszíni vizek és szolgáltatások eredeti állapothoz közeli állapotba történő gyors és közvetlen visszaállítása érdekében a választható beavatkozások vagy a természetes regenerálódás lehetőségét;
- b) a kiegészítő és a kompenzációs beavatkozás mértékének meghatározása során a kieső felszíni vizet vagy szolgáltatást az adott felszíni vízzel vagy szolgáltatással egyenértékű felszíni vízzel vagy szolgáltatással kell helyettesíteni. A helyettesítés elsődleges követelménye a károsodott felszíni vízhez vagy szolgáltatáshoz típusában, minőségében és mennyiségében hasonló felszíni víz, illetve szolgáltatás biztosítása.

Amennyiben

- a) a (2) bekezdés b) pontjában meghatározott helyettesítés nem valósítható meg, alternatív értékelési technikákat kell alkalmazni, alternatív felszíni vizek, illetve szolgáltatások biztosításával (így például: a minőségromlás kompenzálható a kármentesítési intézkedések mennyiségének növelésével). A felügyelőség a szükséges kiegészítő és kompenzációs beavatkozás mértékének meghatározására előírhatja a megfelelő módszert (így például: pénzügyi értékelés);
- b) az elveszett felszíni vizek, illetve szolgáltatások értékelése elvégezhető, de a helyettesítő felszíni vizek, illetve szolgáltatások értékelése nem hajtható végre ésszerű határidőn belül vagy ésszerű költség szinten, a felügyelőség olyan beavatkozásokat választhat, amelyek költsége megegyezik az elveszett felszíni vizek, illetve szolgáltatások becsült pénzügyi értékével.

3. A kiegészítő és a kompenzációs beavatkozások tervezése során annyi időre kell gondoskodni további felszíni vizekről, illetve szolgáltatásokról, amennyi a beavatkozások ideális időtartama és időbeosztása alapján szükséges (így például: minél több időt vesz igénybe az eredeti állapotba történő visszaállítás, annál több kompenzációs beavatkozást kell alkalmazni, míg a többi tényező nem változik).

4. A beavatkozási tervben a lehetséges, ésszerű beavatkozási lehetőségeket a kötelezettnek az elérhető legjobb technika alkalmazásával és a következő ismérvek alapján kell értékelni:

- a) hatás a közegészségügyre és a biztonságra;
- b) végrehajtás költsége;
- c) a sikeresség valószínűsége;
- d) az idő mértéke, amely szükséges ahhoz, hogy a felszíni vizekben okozott károk kármentesítésére tett intézkedések kifejtsék hatásukat;
- e) földrajzi kapcsolat a károsodott természeti területtel;
- f) a különböző lehetőségek
 - fa) milyen mértékben előzik meg a jövőbeli károkat, és mennyire kerülhetők el általuk az adott lehetséges végrehajtásából adódó másodlagos károk,
 - fb) milyen előnyös hatásokat gyakorolnak a természeti erőforrás és/vagy szolgáltatás egyes összetevőire,
 - fc) mennyire veszik figyelembe a lényeges társadalmi, gazdasági és kulturális vonatkozásokat és a helyi sajátosságokból adódó egyéb lényeges tényezőket,
 - fd) milyen mértékben állhatják helyre a felszíni vizekben okozott károkat szenvedett természeti területet.

5. A lehetséges beavatkozások értékelése során választható olyan elsődleges beavatkozás, amely nem, vagy csak lassabban állítja vissza teljesen a károsodott felszíni vizek eredeti állapotát (így például: ha az azonos szintű felszíni vizek, illetve szolgáltatások biztosításáról máshol alacsonyabb költséggel lehet gondoskodni). A választás feltétele, hogy eredményként az elsődleges területen a felszíni vizekben, illetve szolgáltatásokban bekövetkező veszteséget egyre jelentősebb kiegészítő vagy kompenzációs beavatkozással kompenzáljuk annak érdekében, hogy az elveszített felszíni vizekhez, illetve szolgáltatásokhoz hasonló szintű felszíni vizek, illetve szolgáltatások álljanak rendelkezésre.

6. Kompenzációs beavatkozást kell végezni a felszíni vizek és azok szolgáltatásainál regenerálódásáig bekövetkező ideiglenes veszteségek kompenzálására. Ez a kompenzáció a felszíni víz további javítását jelenti vagy károsodott, vagy pedig a másik természeti területen. E fogalom nem terjed ki a köznek nyújtott pénzbeli kompenzációra.

5. számú melléklet a 220/2004. (VII. 21.) Korm. rendelethez

A monitoring jelentés, illetve záródokumentáció tartalmi követelményei

1. A károsodott felszíni víz megjelölése, lehatárolása
 2. A károsodott felszíni víz tulajdonosainak, kezelőinek, használóinak, illetve a kármentesítési monitoringra kötelezett adatai
 3. A monitoring keretében vizsgált környezeti elemek felsorolása
 - 3.1. A vizsgálati gyakoriság
 - 3.2. A mérések, megfigyelések, észlelések, továbbá a mintavétel módszertana
 - 3.3. A mért, észlelt, megfigyelt adatok nyilvántartása és feldolgozási rendje
 - 3.4. Az értékelés eredménye, különösen:
 - a) A monitoring létesítmények állapota
 - b) A mintavételek rendszeressége
 - c) A mintavételek megbízhatósága
 - d) A helyszíni vizsgálatok megbízhatósága
 - e) A laboratóriumi vizsgálatok megbízhatósága
 - f) Az adatok viszonyítása a vonatkozó határértékekhez
 - g) Trendvizsgálatok, tendenciák felismerhetősége
 - h) Javaslat az esetleges módosításokra
 4. A kármentesítés korábbi szakaszaiban kialakított kármentesítési monitoring bemutatása (amennyiben készült)
 5. A monitoring esetleges hiányosságainak bemutatása, rövid indokolással
 6. A monitoring eredményeinek részletes bemutatása
 7. Mellékletek: dokumentumok, térképek, ábrák, fotók
 8. Egyebek
-